

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1198/2006,
annettu 27 päivänä heinäkuuta 2006,
Euroopan kalatalousrahastosta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisön kalastuslaivaston kehitystä on säänneltävä erityisesti niiden päätösten mukaisesti, joita neuvoston ja komission on tehtävä elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽⁴⁾ II luvun nojalla.

(2) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteena olisi oltava elollisten vesiluonnonvarojen ja vesiviljelyn kestävä hyödyntäminen kestävästä kehityksen mukaisesti ja ottaen tasapainoisella tavalla huomioon ympäristölliset, taloudelliset ja sosiaaliset tekijät.

(3) Yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisala kattaa elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisen, hoidon ja hyödyntämisen sekä vesiviljelyn samoin kuin kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen siltä osin kuin näitä toimintoja harjoitetaan jäsenvaltioiden alueella tai yhteisön vesialueilla tai jos niitä harjoittavat yhteisön kalastusalueet tai jäsenvaltioiden kansalaiset.

(4) Perustamissopimuksen 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti on otettava huomioon elinkeinon erityisluonne, joka johtuu alan yhteiskunnallisesta rakenteesta sekä kalastustoimintaa harjoittavien eri alueiden välisistä rakenteellisista ja luonnonoloista aiheutuvista eroista.

(5) Yhteisen kalastuspolitiikan kestävästä kehitystä koskeva osio on sisällytetty rakennerahastojen sääntöihin vuodesta 1993 alkaen. Sen täytäntöönpanoa olisi jatkettava kestävästä kehityksen mukaisesti myös Euroopan kalatalousrahaston, jäljempänä ”kalatalousrahasto”, avulla.

(6) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen päätavoitetta, joka on yhteisen kalastuspolitiikan edistäminen, johtuen kalatalousalan kehittämisessä kohdatuista rakenteellisista ongelmista ja laajentuneessa unionissa jäsenvaltioiden taloudellisten resurssien niukkuudesta, ja se voidaan sen vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla tarjoamalla monivuotista rahoitusta, joka keskitetään tärkeisiin toimintalinjoihin, joten yhteisö voi hyväksyä toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

(7) Yhteisön kalastuspolitiikan ja siten kalatalousrahaston on käsitettävä Eurooppa-neuvoston kokouksissa Lissabonissa ja Göteborgissa määritellyt yhteisön ensisijaiset tavoitteet kestävästä kehityksen alalla sellaisina kuin ne on määritelty 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2000 Lissabonissa sekä 15 ja 16 päivänä kesäkuuta 2001 Göteborgissa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä.

(8) Ohjelmatyön avulla olisi varmistettava kalatalousrahaston toiminnan yhteensovittaminen muiden kestävästä kehityksen rahoittamiseen osallistuvien rahastojen sekä rakennerahastojen ja yhteisön muiden rahastojen kanssa.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 6. heinäkuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 267, 27.10.2005, s. 50. Muun kuin pakollisen kuulemisen johdosta annettu lausunto.

⁽³⁾ EUVL C 164, 5.7.2005, s. 31. Muun kuin pakollisen kuulemisen johdosta annettu lausunto.

⁽⁴⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

(9) Kalatalousrahaston toiminnan ja niiden toimien, joiden rahoitukseen se osallistuu, olisi oltava yhteensopivia yhteisön muiden politiikkojen kanssa ja noudatettava täysin yhteisön lainsäädäntöä.

- (10) Yhteisön toimien olisi oltava jäsenvaltioiden toimia täydentäviä tai niillä olisi edistettävä viimeksi mainittuja toimia. Mahdollisimman suuren lisäarvon saamiseksi kumppanuutta olisi tehostettava. Tämä kumppanuus, jossa otetaan täysin huomioon jäsenvaltioiden kansalliset säännöt ja käytännöt, koskee alueellisia, paikallisia ja muita viranomaisia sekä muita asiaan kuuluvia elimiä, mukaan luettuina ympäristöasioista sekä miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistämisestä vastaavat viranomaiset, talouselämän edustajat ja työmarkkinaosapuolet sekä muut toimivaltaiset elimet. Asianomaisten yhteistyökumppaneiden olisi osallistuttava tukitoimien valmisteluun, täytäntöönpanoon, seurantaan ja arviointiin.
- (11) Perustamissopimuksen 274 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä komission kanssa moitteetoman varainhoidon periaatteiden noudattamisen varmistamiseksi. Sitä varten tässä asetuksessa määritellään edellytykset, joiden mukaisesti komissio voi täyttää Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamista koskevat velvollisuutensa.
- (12) Jotta kalatalousrahaston toiminta olisi tehokasta ja avointa, jäsenvaltioiden ja komission velvollisuudet olisi määriteltävä täsmällisesti. Ne olisi määriteltävä jokaisen ohjelma-, seuranta-, arviointi- ja valvontavaiheen osalta. Komissiolle kuuluvaa toimivaltaa rajoittamatta vastuu tukitoimien täytäntöönpanosta ja tarkastamisesta olisi oltava ensisijaisesti jäsenvaltioilla.
- (13) Perustamissopimuksen 2 ja 3 artiklassa määrätään eriarvoisuuden poistamisesta sekä miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistämisestä.
- (14) Komission olisi vahvistettava käytettävissä olevien maksusitoumusmäärärahojen ohjeellinen jakautuminen objektivista ja avointa menettelyä käyttäen sekä keskitettävä huomattava osa varoista alueille, joihin sovelletaan lähentymistavoitetta.
- (15) Kalatalousrahaston käytettävissä olevat määrärahat olisi sidottava kiinteään indeksiin ohjelmatyötä varten.
- (16) Jotta yhteisön varojen vipuvaikutusta voitaisiin tehostaa suosimalla mahdollisimman pitkälle yksityisen rahoituksen käyttöä ja jotta toimien tuottavuus voitaisiin ottaa paremmin huomioon, kalatalousrahaston tukimuotoja olisi monipuolistettava ja tukiosuuksia eriytettävä, jolloin voidaan edistää yhteisön etua, lisätä monenlaisten rahoitusvarojen käyttöä sekä rajoittaa kalatalousrahaston osuutta suosimalla tarkoituksenmukaisten tukimuotojen käyttöä.
- (17) Yhteisen kalastuspolitiikan strategisen sisällön vahvistamiseksi kalastuksen ja vesiviljelyn kestävä kehitystä koskevien yhteisön ensisijaisten tavoitteiden mukaisesti jäsenvaltion olisi, komission kanssa käydyn vuoropuhelun jälkeen, hyväksyttävä yhteisen kalastuspolitiikan kaikkia asiaankuuluvia näkökohtia koskeva kansallinen strategiasuunnitelma.
- (18) Jotta voidaan toteuttaa tarvetta yksinkertaistamiseen ja hajauttamiseen, olisi ohjelmatyö ja taloushallinto toteutettava ainoastaan toimintaohjelma- ja toimintalinjatasolla, ja ohjelma-asiakirjan täydennyksistä ja yhteisön tukikehyksistä olisi luovuttava.
- (19) Ohjelmatyömenettelyä olisi yksinkertaistettava. Sitä varten kalatalousrahaston toiminnassa olisi siirryttävä yhteen ainoaan toimintaohjelmaan jäsenvaltiota kohti tämän kansallisen rakenteen mukaisesti. Ohjelmatyö kattaa 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisen kauden.
- (20) Neuvoston vahvistamat monivuotiset elvytysuunnitelmat ja hoitosuunnitelmat ovat ehdottoman ensisijaisia, ja niihin olisi liitettävä kalatalousrahastosta tuettavia pyyntiponnistuksen mukauttamissuunnitelmia.
- (21) Kun yhteisön ja jonkin kolmannen maan välinen kalastussopimus jätetään uusimatta tai kansainvälisen tai jonkin muun järjestelyn mukaiset kalastusmahdollisuudet merkittävästi vähenevät, olisi myös laadittava monivuotisia pyyntiponnistuksen mukauttamissuunnitelmia, joilla yhteisön kalastuslaivasto mukautetaan uuteen tilanteeseen.
- (22) Olisi säädettävä pyyntiponnistuksen mukauttamisesta myös silloin, kun jäsenvaltiot tai komissio ovat vahvistaneet asetuksen (EY) N:o 2371/2002 7 ja 8 artiklassa säädettyjä kiireellisiä toimenpiteitä.
- (23) Olisi säädettävä pyyntiponnistuksen mukauttamisesta myös silloin, kun vahvistetaan kansallisia käytöstäpoistamisohjelmia osana asetuksen (EY) N:o 2371/2002 11–16 artiklassa säädettyjä velvoitteita.
- (24) Yhteisön kalastuslaivastoa olisi mukautettava sen sopeuttamiseksi käytettävissä ja saavutettavissa oleviin kalavaroihin.
- (25) Olisi myös säädettävä kalastusaluksiin tehtävien investointien tukemisesta, erityisesti jotta voidaan ottaa huomioon yhteisön kalastuslaivaston rakenneuudistuksen tarve antamalla kalastajille ja alusten omistajille tukea moottorien korvaamiseen uusilla moottoreilla, joiden teho on sama tai alhaisempi.

- (26) Lisäksi olisi annettava erityisiä säännöksiä pienimuotoisen rannikkokalastuksen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi.
- (27) Yhteisön kalastuslaivaston rakenneuudistuksen toteuttamiseksi tarvitaan sosioekonomisia liitännäistoimenpiteitä.
- (28) Olisi hyväksyttävä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat kalastajille ja kalastusalueiden omistajille maksettavien avustusten ja taloudellisten korvausten myöntämistä kalastustoiminnan tilapäisesti keskeytyessä.
- (29) Kalatalousalan kannalta on elintärkeää, että vesiluonnonvarojen ja niiden hyödyntämisen välillä saavutetaan kestävä tasapaino ja että ympäristövaikutukset tulevat asianmukaisesti huomioon otetuiksi. Sen vuoksi olisi hyväksyttävä aiheellisia toimenpiteitä, jotka koskevat paitsi elintarvikkeiden tuotantoketjun turvaamista myös vesiviljelyä ja jalostusteollisuutta.
- (30) Olisi hyväksyttävä yksityiskohtaiset säännöt tuen myöntämisestä vesiviljelylle, sisävesikalastukselle sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostukselle ja kaupan pitämiselle niin, että turvataan samalla näiden alojen taloudellinen elinkelpoisuus. Tätä varten on tarpeen määritellä rajallinen määrä ensisijaisia tukikohteita ja keskittää vesiviljelyä sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä koskeva rakennetuki mikroyrityksiin sekä pieniin ja keskisuuriin yrityksiin niin, että etusijalla ovat mikroyritykset ja pienet yritykset.
- (31) Kalatalousrahastosta olisi myös tuettava sellaisia yhteistä etua koskevia toimenpiteitä, jotka ovat ulottuvuudeltaan laajempia kuin yksityisessä liiketoiminnassa tavallisesti toteutetut toimenpiteet.
- (32) On tarpeen säätää yhteisen kalastuspolitiikan liitännäistoimenpiteistä, joilla voidaan erityisesti vähentämällä tämän politiikan sosioekonomisten vaikutuksia panemalla täytäntöön paikallisia kehittämisstrategioita kalastusalueiden kestävä kehitystä varten.
- (33) Yhteisön eri alueiden ja niiden tilanteiden välisten suurten erojen huomioon ottamiseksi kalastusalueiden kehittämispolitiikan olisi oltava osa yhdenmukaista lähestymistapaa, joka perustuu tarkoituksenmukaiseen alueelliseen strategiaan, on sovitettu paikallisia oloja vastaavaksi, on mahdollisimman hajautettua, antaa etusijan paikallisille toimijoille, perustuu alhaalta ylös -lähestymistavalle, mahdollistaa vaatimattomienkin toimien huomioon ottamisen ja turvaa yksityisen sektorin toimijoiden huomattavan osallistumisen.
- (34) Kalatalousrahaston olisi annettava teknisen avun muodossa tukea arviointeihin, selvityksiin ja kokemusten vaihtoon, joilla helpotetaan toimintaohjelman täytäntöönpanoa ja edistetään innovatiivisia lähestymistapoja ja käytäntöjä sekä yksinkertaista ja avointa täytäntöönpanoa.
- (35) Jäsenvaltioiden yhteisen hallinnoinnin avulla toteuttamien kalatalousrahaston toimien olisi annettava riittävät takeet täytäntöönpanon yksityiskohtien ja laadun, toimien tulosten ja niiden arvioinnin sekä moitteettoman varainhoidon ja sen valvonnan osalta.
- (36) Kalatalousrahaston toimien tehokkuus ja vaikutus riippuu myös paremmasta ja perusteellisemmasta arvioinnista. Olisi annettava säännökset jäsenvaltioiden ja komission velvollisuuksista tältä osin sekä yksityiskohtaiset säännöt, joilla varmistetaan arvioinnin luotettavuus.
- (37) Jotta kumppanuus olisi toimivaa ja yhteisön tukitoimet asianmukaisella tavalla tunnettuja, niitä koskevan tiedotuksen ja julkisuuden olisi oltava mahdollisimman laajaa. Siitä huolehtimisen olisi kuuluttava tukitoimista vastaaville hallintoviranomaisille, joiden olisi myös tiedotettava toteutetuista toimenpiteistä komissiolle.
- (38) On asianmukaista asettaa yläraja kunkin toimen julkiselle rahoitukselle.
- (39) Lisäksi on asianmukaista asettaa yläraja kalatalousrahastosta myönnettävälle rahoitukselle kutakin toimintalinjaa varten suoritettavalle julkisten menojen kokonaismäärälle.
- (40) Tehokkaan ja asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi olisi vahvistettava jäsenvaltioiden velvoitteet, jotka koskevat hallinto- ja valvontajärjestelmiä, menojen todentamista sekä sääntöjenvastaisuuksien ja yhteisön lainsäädännön rikkomusten ennaltaehkäisyä, havaitsemista ja oikaisemista. Hallinnon ja valvonnan osalta on erityisesti tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, joita noudattaen jäsenvaltiot antavat takeet siitä, että järjestelmät ovat olemassa ja toimivat tyydyttävästi.
- (41) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet hallinto- ja valvontajärjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi. Tätä varten kullekin toimintaohjelmalle olisi nimettävä hallintoviranomainen, todentamisviranomainen ja tarkastusviranomainen, joiden velvollisuudet olisi määriteltävä. Näiden velvollisuuksien olisi liityttävä ensisijaisesti rahoituksen moitteettomaan toteutumiseen, arvioinnin järjestämiseen, menojen todentamiseen ja tarkastamiseen sekä yhteisön lainsäädännön noudattamiseen. Olisi säädettävä komission ja tuen seurannasta vastaavien kansallisten viranomaisten välisistä säännöllisistä kokouksista.

- (42) Olisi säädettävä, että seurantakomitea on toimintaohjelman täytäntöönpanon laadun varmistava elin, jonka jäsenvaltio nimeää.
- (43) Indikaattorit ja täytäntöönpanoa koskevat vuosikertomukset ovat seurannan kannalta oleellisia, ja ne olisi määriteltävä tarkemmin, jotta ne antaisivat luotettavan kuvan toimintaohjelman täytäntöönpanon edistymisestä ja laadusta.
- (44) Komission varainhoidon valvontaa koskevaa nykyistä toimivaltaa rajoittamatta olisi jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä tällä alalla lisättävä.
- (45) Maksusitoumuksia ja maksuja koskevia sääntöjä ja menettelyitä olisi yksinkertaistettava säännöllisen kassavirran varmistamiseksi. Kalatalousrahastosta maksettava seitsemän prosentin ennakkomaksu olisi omiaan vauhdittamaan toimintaohjelman täytäntöönpanoa.
- (46) Hallinto- ja valvontajärjestelmissä todetusta vakavasta puutteesta johtuvan maksujen keskeytyksen lisäksi olisi oltava toimenpiteitä, joiden avulla valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä voi lykätä maksatusta, jos on todisteita merkittävästä puutteesta näiden järjestelmien moitteettomassa toiminnassa, tai joiden avulla komissio voi tehdä maksuihin vähennyksiä, jos asianomainen jäsenvaltio ei ole pannut täytäntöön kaikkia suunniteltuja oikaisutoimenpiteitä.
- (47) Yhteisön varojen moitteettoman hoidon varmistamiseksi olisi menojen arviointia ja toteuttamista parannettava. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle säännöllisesti ennakoarvionsa yhteisön varojen käytöstä, ja rahoituksen toteutumisen viivästymisen olisi johdettava ennakkomaksujen takaisinperintään ja maksusitoumusten vapauttamiseen ilman eri toimenpiteitä.
- (48) Ohjelmien päättämistä koskevia menettelyjä olisi yksinkertaistettava tarjoamalla tätä haluaville jäsenvaltioille mahdollisuus valitsemansa aikataulun mukaisesti päättää loppuun saatettuja toimia koskeva osa toimintaohjelmasta. Tätä varten tarvittavasta kehyksestä olisi säädettävä.
- (49) Tämän asetuksen täytäntöön panna varten tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ 2 artiklan mukaisesti mainitun päätöksen 4 artiklassa säädettyä hallintomenettelyä noudattaen. Päätöksen 3 artiklassa säädetty neuvoa-antava menettely on kuitenkin tehokkuuden vuoksi tietyissä yksittäisissä tapauksissa asianmukaisin.

- (50) Olisi annettava yksityiskohtaiset siirtymäkauden säännökset, jotta uutta ohjelmatyötä voidaan valmistella heti tämän asetuksen tultua voimaan ja varmistaa, että jäsenvaltioiden saama tuki ei keskeydy ennen tämän asetuksen mukaisen toimintaohjelman hyväksymistä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

TAVOITTEET JA TUKEA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖT

I LUKU

Soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Soveltamisala

Tällä asetuksella perustetaan Euroopan kalatalousrahasto, jäljempänä "kalatalousrahasto", ja määritellään puitteet kalatalousalan, kalastusalueiden ja sisävesikalastuksen kestäväan kehitykseen annettavalle yhteisön tuelle.

2 artikla

Maantieteellinen soveltamisala

1. Tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan koko yhteisön alueella.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot valitsevat kalastusalueiden kestäväan kehitystä koskevassa IV osaston IV luvussa säädetyn tuen osalta tukikelpoiset alueet 43 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyjä perusteita käyttäen.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) "kalatalousalalla" talouden alaa, joka sisältää kaiken kalatalous- ja vesiviljelytuotteiden tuotantoon, jalostukseen ja kaupan pitämiseen kuuluvan toiminnan;
- b) "kalastajalla" henkilöä, jonka jäsenvaltio katsoo harjoittavan ammattikalastusta kalastusta harjoittavalla kalastusalueella;
- c) "kalastusalueella" asetuksen (EY) N:o 2371/2002 3 artiklan c alakohdassa tarkoitettua kalastusalueita;

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- d) "vesiviljelyllä" vesieliöiden kasvatusta tai viljelyä, jossa käytetyllä tekniikalla on tarkoitus lisätä kyseisten eliöiden tuotantoa ympäristön luonnollista kapasiteettia suuremmaksi; eliöt pysyvät koko kasvatus- tai viljelyvaiheen ja myös niiden korjuuvaiheen ajan luonnollisen tai oikeushenkilön omaisuutena;
- e) "kalastusalueella" meren tai järven rannalla olevaa aluetta, johon voi kuulua myös lammikoita tai joen suisto, ja jolla kalatalousala on merkittävä työllistäjä;
- f) "mikroyrityksillä sekä pienillä ja keskisuurilla yrityksillä" mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY⁽¹⁾ määritellyjä mikroyrityksiä, pieniä tai keskisuuria yrityksiä;
- g) "toimintaohjelmalla" jäsenvaltion laatimaa ja komission hyväksymää yhtenäistä asiakirjaa, joka sisältää yhtenäisen joukon kalatalousrahaston tuella toteutettavia toimintalinjoja;
- h) "ohjelmatyöllä" useassa vaiheessa tapahtuvaa järjestely-, päätöksenteko- ja rahoitusmenettelyä, jonka tarkoituksena panna täytäntöön yhteisön ja jäsenvaltioiden monivuotinen yhteinen toiminta kalatalousrahaston ensisijaisten tavoitteiden saavuttamiseksi;
- i) "toimintalinjalla" toimintaohjelmaan sisältyvää yhtä painopistettä, joka käsittää joukon toisiinsa liittyviä toimenpiteitä, joilla on mitattavissa olevat erityistavoitteet;
- j) "toimenpiteellä" joukkoa toimia, joiden tarkoituksena on panna toimintalinja täytäntöön;
- k) "toimella" hanketta, joka on valittu seurantakomitean vahvistamilla perusteilla ja jota yksi tai useampi tuensaaja panee täytäntöön siihen liittyvän toimintalinjan tavoitteiden saavuttamiseksi;
- l) "tuensaajalla" julkisen tuen viime kädessä saavaa luonnollista tai oikeushenkilöä;
- m) "julkisilla menoilla" toimien julkista rahoitusosuutta, joka tulee valtion, alue- tai paikallisviranomaisten talousarviosta taikka Euroopan yhteisöjen talousarviosta, ja muut vastaavat menot. Kaikkia toimien rahoitusosuuksia, jotka ovat peräisin yhdestä tai useammasta alue- tai paikallisviranomaisesta muodostettujen julkisoikeudellisten elinten tai yhteisöjen taikka julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY⁽²⁾ mukaisesti toimivien julkisoikeudellisten elinten talousarviosta, pidetään julkisena rahoitusosuutena;
- n) "lähentymistavoitteella" Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä ja asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006⁽³⁾ mukaista vähiten kehittyneitä jäsenvaltioita ja alueita koskevan toimen tavoitetta;
- o) "muulla kuin lähentymistavoitteella" tavoitetta, joka kattaa jäsenvaltiot ja alueet, jotka eivät ole tukikelpoisia n alakohdassa määritellyn lähentymistavoitteen perusteella;
- p) "välittävällä elimellä" yksityistä tai julkista elintä tai yksikköä, joka toimii hallinto- tai todentamisviranomaisen vastuulla tai hoitaa toimia toteuttaviin tuensaajiin liittyviä tehtäviä tällaisen viranomaisen puolesta;
- q) "sääntöjenvastaisuudella" yhteisön oikeuden säännösten tai määräysten rikkomista, joka johtuu taloudellisen toimijan teosta tai laiminlyönnistä, jonka tuloksena on tai voisi olla vahinko Euroopan unionin yleiselle talousarviolle siihen kohdistuvan perusteettoman menon vuoksi.

II LUKU

Tavoitteet ja tehtävät

4 artikla

Tavoitteet

Kalatalousrahaston tuella pyritään

- a) tukemaan yhteistä kalastuspolitiikkaa elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntämiseksi ja tukemaan vesiviljelyä taloudellisilla, ympäristöä koskevilla ja sosiaalisilla perusteilla määritellyn kestävyden turvaamiseksi;
- b) edistämään kestävää tasapainoa kalavarojen ja yhteisön kalastuslaivaston kapasiteetin välillä;
- c) edistämään sisävesikalastuksen kestävää kehitystä;
- d) vahvistamaan kalatalousalan tuotantorakenteiden kilpailukykyä ja sillä toimivien taloudellisesti kannattavien yritysten kehitystä;
- e) edistämään ympäristön ja luonnonvarojen suojelua ja parantamista silloin kuin ne liittyvät kalatalousalaan;

⁽¹⁾ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

⁽²⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.

⁽³⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

f) edistämään kestävää kehitystä ja elämänlaadun parantamista alueilla, joilla harjoitetaan kalataloutta;

g) edistämään miesten ja naisten välistä tasa-arvoa kalatalousalan ja kalastusalueiden kehittämisessä.

5 artikla

Tehtävät

Kalatalousalan tuesta vastaa kalatalousrahasto. Tämän asetuksen nojalla toteutettavilla toimenpiteillä pyritään saavuttamaan perustamissopimuksen 33 artiklassa vahvistetut yleiset tavoitteet sekä yhteisen kalastuspolitiikan osana määritellyt tavoitteet. Niillä täydennetään tarvittaessa yhteisön muita välineitä ja politiikkoja.

III LUKU

Tuen periaatteet

6 artikla

Täydentävyys, johdonmukaisuus ja vaatimustenmukaisuus

1. Kalatalousrahasto myöntää tukea, jolla täydennetään kansallisia, alueellisia ja paikallisia toimia sisällyttämällä niihin yhteisön ensisijaiset tavoitteet.

2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että kalatalousrahaston tuki on yhteisön politiikkojen, ensisijaisten tavoitteiden ja toimien mukaista sekä yhteisön muita rahoitusvälineitä täydentävää. Tämä johdonmukaisuus ja täydentävyys osoitetaan erityisesti toimintaohjelmassa.

3. Kalatalousrahastosta rahoitettavien toimien on oltava perustamissopimuksen määräysten ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisia.

4. Komissio ja jäsenvaltiot huolehtivat kukin omien toimivaltuuksiensa mukaisesti kalatalousrahastosta, neuvoston asetuksella (EY) N:o 1290/2005⁽¹⁾ perustetusta Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta, Euroopan aluekehitysrahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta, koheesiorahastosta sekä muista yhteisön rahoitusvälineistä myönnettävän tuen yhteensovittamisesta.

5. Kalatalousrahastosta rahoitettavat toimet eivät saa lisätä pyyntiponnistusta.

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2005, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta (EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1).

7 artikla

Valtiontuki

1. Jäsenvaltioiden kalatalousalan yrityksille myöntämään tukeen sovelletaan perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista.

2. Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta jäsenvaltioiden osana toimintaohjelmaa kalatalousrahaston yhteisrahoittamaan toimintaohjelmaan suorittamiin rahoitusosuuksiin.

3. Kansallisia säännöksiä, joiden nojalla myönnetään 2 kohdassa tarkoitettuja rahoitusosuuksia koskevaa tämän asetuksen säännökset ylittävää julkista rahoitusta, käsitellään kokonaisuudessaan 1 kohdan mukaisesti.

8 artikla

Kumppanuus

1. Kalatalousrahaston tavoitteita toteutetaan tiiviissä yhteistyössä, jäljempänä ”kumppanuus”, komission ja jäsenvaltion kesken. Jäsenvaltion on voimassa olevien kansallisten sääntöjen ja käytäntöjen mukaisesti järjestettävä muun muassa seuraavien nimeämiensä viranomaisten ja elinten väliset kumppanuusjärjestelyt:

a) toimivaltaiset alue-, paikallis- ja muut viranomaiset;

b) talouselämän osapuolet ja työmarkkinaosapuolet;

c) muut asiaankuuluvat elimet.

2. Jäsenvaltion on huolehdittava kaikkien asianomaisten elinten laajasta ja tehokkaasta osallistumisesta kansallisten sääntöjen ja käytäntöjen mukaisesti ottamalla huomioon tarpeen edistää miesten ja naisten välistä tasa-arvoa sekä kestävää kehitystä sisällyttämällä toimintaan ympäristön suojelu ja parantaminen.

3. Kumppanuutta harjoitetaan kunkin 1 kohdassa määritellyt kumppanin institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoitusta koskevien toimivaltuuksien puitteissa.

4. Kumppanuus kattaa toimintaohjelman valmistelun, täytäntöönpanon, seurannan ja arvioinnin. Jäsenvaltion on otettava mukaan kaikki asiaankuuluvat kumppanit ohjelmatyön eri vaiheisiin kunkin vaiheen määräaikoja noudattaen.

5. Kunkin jäsenvaltion on järjestettävä kansallista strategia-suunnitelmaa koskeva kuuleminen tarkoituksenmukaisimmaksi katsomiensa järjestelyjen mukaisesti.

9 artikla

Suhteellisuus

1. Jäsenvaltio vastaa kunkin toimintaohjelman täytäntöönpanosta. Tehtävä on hoidettava sopivalla alueellisella tasolla kunkin jäsenvaltion omien institutionaalisten järjestelyjen ja tämän asetuksen mukaisesti.

2. Komission ja jäsenvaltioiden käyttämät keinot voivat vaihdella toimintaohjelmaan osoitetun julkisen rahoituksen kokonaismäärän mukaisesti. Vaihtelu koskee erityisesti arviointia, valvontaa ja komission osallistumista 63 artiklassa säädettyyn seurantakomiteaan sekä toimintaohjelmien täytäntöönpanoa koskevia vuosikertomuksia.

10 artikla

Yhteinen hallinnointi

1. Kalatalousrahastolle varatun yhteisön talousarvion toteutusta hallinnoivat jäsenvaltiot ja komissio yhdessä Euroopan yhteisöjen yhteiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁽¹⁾ 53 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, lukuun ottamatta tämän asetuksen 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua teknistä apua, jota komissio hallinnoi suoraan.

Moitteettoman varainhoidon periaatetta sovelletaan asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 48 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Komissio huolehtii Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamista koskevista velvollisuuksistaan seuraavasti:

- a) komissio tarkastaa jäsenvaltioiden hallinto- ja valvontajärjestelmien olemassaolon ja moitteettoman toiminnan 70 ja 73 artiklan mukaisesti;
- b) komissio keskeyttää maksujen määräaikojen kulumisen tai lykkää tai keskeyttää ne kokonaan tai osittain 88 ja 89 artiklan mukaisesti, jos kansalliset hallinto- ja valvontajärjestelmät eivät täytä tehtäviään, ja toteuttaa muut tarvittavat rahoitusoikaisut 98 ja 99 artiklassa kuvattujen menettelyjä noudattaen;
- c) komissio tarkastaa ennakkojen korvaukset ja vapauttaa talousarviositoumukset ilman eri toimenpiteitä 81 artiklan 2 kohdan ja 90–94 artiklan mukaisesti.

3. Asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 toisen osan II osaston säännöksiä sovelletaan kalatalousrahastosta myönnettävään tukeen.

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

11 artikla

Miesten ja naisten tasa-arvo

Jäsenvaltiot ja komissio huolehtivat siitä, että miesten ja naisten tasa-arvoa sekä tasa-arvonäkökohtien mukaan ottamista edistetään kalatalousrahaston tukien täytäntöönpanon eri vaiheissa, suunnittelu, täytäntöönpano, seuranta ja arviointi mukaan lukien.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kalatalousalalla edistetään naisten aseman vahvistamista koskevia toimia.

IV LUKU

Rahoituskehys

12 artikla

Varat ja keskittäminen

1. Kalatalousrahaston käytettävissä olevat maksusitoumismäärärahat kaudella 2007–2013 ovat 3 849 miljoonaa euroa vuoden 2004 hintoina liitteessä I olevan vuosittaisen jakauman mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista varoista 0,8 prosenttia osoitetaan komissiolle 46 artiklan 1 kohdassa määriteltyyn tekniseen apuun.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin määriin tehdään vuosittain 2 prosentin suuruinen indeksikorjaus ohjelmatyötä varten ja niiden ottamiseksi myöhemmin Euroopan unionin yleiseen talousarvioon.

4. Muiden kuin 2 kohdan mukaisesti kohdennettujen 1 kohdassa säädettyjen talousarviomäärärahojen jakautuminen on toteutettava siten, että huomattava osa varoista keskitetään alueille, jotka kuuluvat lähentymistavoitteen piiriin.

13 artikla

Siirtojen enimmäismäärä

1. Jotta edistetään asetettuja tavoitteita eli jotta koheesiorahoitus saataisiin asianmukaisesti kohdistettua vähiten kehittyneisiin alueisiin ja jäsenvaltioihin ja jotta saataisiin vähennettyä määrärahojen enimmäismäärästä aiheutuvia eroavuuksia keskimääräisen asukaskohtaisen tuki-intensiteetin määrässä, 2 kohdassa tarkoitetuista rahastoista kuhunkin yksittäiseen jäsenvaltioon tämän asetuksen mukaisesti siirrettävien varojen enimmäismäärä määritellään seuraavasti:

- jäsenvaltiot, joiden keskimääräinen asukaskohtainen BKTL (OVS:na) vuosina 2001–2003 on alle 40 prosenttia EU-25:n keskiarvosta: 3,7893 prosenttia niiden BKT:sta
- jäsenvaltiot, joiden keskimääräinen asukaskohtainen BKTL (OVS:na) vuosina 2001–2003 on vähintään 40 prosenttia mutta alle 50 prosenttia EU-25:n keskiarvosta: 3,7135 prosenttia niiden BKT:sta

- jäsenvaltiot, joiden keskimääräinen asukaskohtainen BKTL (OVS:na) vuosina 2001–2003 on vähintään 50 prosenttia mutta alle 55 prosenttia EU-25:n keskiarvosta: 3,6188 prosenttia niiden BKT:sta
- jäsenvaltiot, joiden keskimääräinen asukaskohtainen BKTL (OVS:na) vuosina 2001–2003 on vähintään 55 prosenttia mutta alle 60 prosenttia EU-25:n keskiarvosta: 3,5240 prosenttia niiden BKT:sta
- jäsenvaltiot, joiden keskimääräinen asukaskohtainen BKTL (OVS:na) vuosina 2001–2003 on vähintään 60 prosenttia mutta alle 65 prosenttia EU-25:n keskiarvosta: 3,4293 prosenttia niiden BKT:sta
- jäsenvaltiot, joiden keskimääräinen asukaskohtainen BKTL (OVS:na) vuosina 2001–2003 on vähintään 65 prosenttia mutta alle 70 prosenttia EU-25:n keskiarvosta: 3,3346 prosenttia niiden BKT:sta
- jäsenvaltiot, joiden keskimääräinen asukaskohtainen BKTL (OVS:na) vuosina 2001–2003 on vähintään 70 prosenttia mutta alle 75 prosenttia EU-25:n keskiarvosta: 3,2398 prosenttia niiden BKT:sta
- tämän jälkeen siirtojen enimmäismäärä alenee 0,09 prosenttiyksiköllä BKT:sta kutakin vuosien 2001–2003 keskimääräisen asukaskohtaisen BKTL:n (OVS:na) suhteessa EU-25:n keskiarvoon tapahtuvaa 5 prosenttiyksikön nousua kohti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin enimmäismääriin sisältyvät Euroopan kalatalousrahastosta jäsenvaltiolle tämän asetuksen nojalla myönnettyt vuotuiset kokonaismäärärahat, sekä Euroopan aluekehitysrahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta ja koheesiorahastosta asetuksen (EY) N:o 1083/2006 nojalla myönnettyt vuotuiset kokonaismäärärahat – mukaan luettuna Euroopan aluekehitysrahaston osuus eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineen rajat ylittävän ohjelmalohkon rahoitukseen ja liittymistä valmistelevalta tukivälineestä sekä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosastosta peräisin oleva rahoitusosuus.

3. Komission BKT-laskelmat tehdään huhtikuussa 2005 julkaistujen tilastojen pohjalta. Komission huhtikuussa 2005 esittämiä yksittäisiä kansallisia BKT:n kasvuennusteita vuosiksi 2007–2013 sovelletaan kuhunkin jäsenvaltioon erikseen.

14 artikla

Määrärahojen jakaminen

Komissio suorittaa ohjelmakaudella 2007–2013 käytettävissä olevien maksusitoumusmäärärahojen vuosittaisen ohjeellisen jäsenvaltiokohtaisen jaon, jolloin se eriyttää lähentymistavoitteen kohdistuvan osuuden käyttäen seuraavia perusteita:

- a) kalatalousalan suuruus kyseisessä jäsenvaltiossa,

- b) pyyntiponnistukseen tarvittavan mukautuksen laajuus, ja

- c) kalatalousalan työllisyystaso,

ja ottaa samalla huomioon erityistilanteet ja -tarpeet sekä aiemmat määrärahat.

II OSASTO

STRATEGINEN LÄHESTYMISTAPA

I LUKU

Kansallinen strategiasuunnitelma

15 artikla

Kansallinen strategiasuunnitelma

1. Kunkin jäsenvaltion on kumppaneiden riittävän kuulemisen jälkeen hyväksyttävä kalatalousalan kansallinen strategiasuunnitelma ja toimitettava se komissiolle viimeistään toimintaohjelman esittämisen yhteydessä.

Jäsenvaltio ja komissio käyvät vuoropuhelua kansallisesta strategiasuunnitelmasta.

2. Kansalliseen strategiasuunnitelmaan on sisällyttävä jäsenvaltion tarpeen mukaan lyhyt kuvaus kaikista yhteisen kalastuspolitiikan näkökohdista, ja siinä on esitettävä painopisteet, tavoitteet, arvio tarvittavista julkisista varoista ja sen täytäntöönpanoa koskevat määräajat ottaen erityisesti huomioon seuraavia seikkoja koskevan strategian:

- a) yhteisen kalastuslaivaston hallinnointi ja mukauttaminen sekä erityisesti pyyntiponnistuksen ja kalastuskapasiteetin mukauttaminen ottamalla huomioon kalavarojen kehitys, ympäristöystävällisten kalastusmenetelmien edistäminen ja kalastuksen kestävä kehitys;
- b) vesiviljelyalan kestävä kehitys;
- c) kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostuksen ja kaupan kestävä kehitys;
- d) sisävesikalastuksen kestävä kehitys;
- e) kalastusalueiden kestävä kehitys, mukaan lukien painopistealueiden valintaperusteet;
- f) kalastusalan kilpailukyky, johon sisältyy myös alan rakenteen, organisaation ja työympäristön parantaminen;

- g) kalatalousalan inhimillisten voimavarojen säilyttäminen erityisesti parantamalla ammattitaitoa, turvaamalla kestävä työllisyys ja parantamalla naisten asemaa ja roolia;
- h) kalastusalaan liittyvän vesiympäristön suojeleminen ja parantaminen.
3. Kansalliseen strategiasuunnitelmaan on lisäksi sisällyttävä jäsenvaltion tarpeen mukaan asiaan kuuluvia lisätietoja painopisteistä, tavoitteista, tarvittavia julkisia varoja koskevasta arviosta ja määräajoista ottaen erityisesti huomioon seuraavia seikkoja koskevan strategian:
- a) kalastustoiminnan tarkastuksia ja valvontaa sekä yhteisen kalastuspolitiikan tietojenkeruuta koskevien vaatimusten täyttämisen;
- b) kalataloustuotteiden tarjonta ja kalastustoiminnan kehittämisen yhteisön vesialueiden ulkopuolella.

II LUKU

Strateginen seuranta

16 artikla

Strategiakeskustelu

1. Komissio järjestää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011 jäsenvaltioiden toimittamien kirjallisten tietojen pohjalta kansallisten strategiasuunnitelmien täytäntöönpanon sisältöä ja edistymistä koskevat keskustelut jäsenvaltioiden kanssa, jotta voidaan edistää parhaiden käytäntöjen vaihtamista jäsenvaltioiden kesken.
2. Komissio tiedottaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle 1 kohdassa tarkoitettujen keskustelujen tuloksista.

III OSASTO

OHJELMATYÖ

I LUKU

Kalatalousrahastoa koskevat yleiset säännökset

17 artikla

Toimintaohjelman valmistelu ja hyväksyminen

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava toimintaohjelma kalatalousrahaston yhteisrahoittamien politiikkojen ja toimintalinjojen täytäntöön panemiseksi. Toimintaohjelman on oltava jäsenvaltion kansallisen strategiasuunnitelman mukainen.

2. Kalatalousrahaston toiminta toteutetaan kutakin jäsenvaltiota koskevana yhtenäisenä toimintaohjelmalla jäsenvaltion kansallisten rakenteiden mukaisesti.

3. Jäsenvaltion on laadittava toimintaohjelmansa sen jälkeen, kun se on kansallisten rakenteidensa ja 8 artiklassa säädetyn kumppanuuden mukaisesti kuullut perusteellisesti kalatalousalan alueellisia ja paikallisia sekä talouselämää ja työmarkkinaosapuolia edustavia kumppaneita ja muita aiheellisia elimiä.

4. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kaikki 20 artiklassa tarkoitettujen tekijät sisältävä ehdotus toimintaohjelmaksi hyvissä ajoin, jotta se voidaan hyväksyä mahdollisimman pian.

5. Komissio arvioi 48 artiklassa tarkoitettua ennakoarvioinnin huomioon ottaen ehdotetun toimintaohjelman päättääkseen, edistääkö se 4 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden, 19 artiklassa esitettyjen suuntaa-antavien periaatteiden ja kansallisen strategiasuunnitelman keskeisen osan toteuttamista.

Jos komissio kahden kuukauden kuluessa ehdotetun toimintaohjelman vastaanottamisesta katsoo, ettei ohjelma ole 4 artiklassa säädettyjen tavoitteiden, 19 artiklassa asetettujen suuntaa-antavien periaatteiden ja kansallisen strategiasuunnitelman keskeisen osan mukainen, se voi pyytää jäsenvaltiota antamaan kaikki tarpeelliset lisätiedot ja tarvittaessa mukauttamaan ehdotettua ohjelmaa tämän mukaisesti.

6. Jäsenvaltion on sen jälkeen toimitettava toimintaohjelmansa komissiolle, joka tekee päätöksen sen hyväksymisestä mahdollisimman pian ja viimeistään neljän kuukauden kuluttua siitä, kun se on toimitettu.

18 artikla

Toimintaohjelman kesto ja tarkistaminen

1. Toimintaohjelman on katettava 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välinen kausi.

2. Toimintaohjelmaa voidaan tarkastella uudelleen, jos sen täytäntöönpanossa on ilmennyt suuria vaikeuksia tai jos on tapahtunut merkittäviä strategisia muutoksia taikka moitteetonta hallinnointia koskevista syistä, ja sitä voidaan tarvittaessa tarkistaa jäljellä olevan kauden osalta joko jäsenvaltion aloitteesta tai komission yhteisymmärryksessä jäsenvaltion kanssa tekemästä aloitteesta ja sen jälkeen kun 63 artiklassa säädetty seurantakomitea on sen hyväksynyt.

Tarkistuksessa on erityisesti otettava huomioon 49 artiklassa säädetty väliarviointi, 67 artiklassa säädetty täytäntöönpanoa koskevat vuosikertomukset, 69 artiklassa säädetty vuosittaiset tarkastelut sekä yhteiseen kalastuspolitiikan merkittävät muutokset.

3. Komissio tekee päätöksensä toimintaohjelman tarkistusta koskevista pyyntöjen johdosta mahdollisimman pian ja viimeistään kahden kuukauden kuluttua siitä, kun jäsenvaltio on esittänyt pyynnön, edellyttäen että tarkistetun toimintaohjelman sisältö on 20 artiklan mukainen. Yksityiskohtaiset säännöt annetaan 101 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

19 artikla

Toimintaohjelmaa koskevat suuntaa-antavat periaatteet

Jäsenvaltioiden on otettava huomioon seuraavat suuntaa-antavat periaatteet valmistellessaan ja toteuttaessaan 17 artiklassa säädettyä toimintaohjelmaa:

- a) johdonmukaisuus yhteisen kalastuspolitiikan periaatteiden ja kansallisen strategiasuunnitelman kanssa, jotta saavutetaan erityisesti kalastuskapasiteetin ja kalastusmahdollisuuksien välinen vakaa ja kestävä tasapaino;
- b) taloudellisen toiminnan, työpaikkojen ja inhimillisten voimavarojen sopusointuisen, tasapainoisen ja kestävä kehityksen edistäminen sekä ympäristön suojeleminen ja parantaminen;
- c) käytettävissä olevien määrärahojen asianmukainen jakaminen eri toimintalinjoille ja tarvittaessa erityisesti asianmukainen rahoitus IV osaston I luvun (toimintalinja 1: toimenpiteet yhteisen kalastuslaivaston mukauttamiseksi) mukaisille toimille;
- d) Lissabonin strategiaan myötävaikuttavien toimien edistäminen.

Edistetään toimia, joilla pyritään kalatalousalan kestävä työllisyystason edistämiseen erityisesti parantamalla työpaikkojen laatua, antamalla mahdollisuus nuorten ammattiin pääsyyn ja kannustamalla koko alan innovointia;

- e) Göteborgin strategiaan myötävaikuttavien toimien ja erityisesti kalatalousalan ympäristöulottuvuutta vahvistavien toimien edistäminen.

Edistetään toimia, joilla pyritään kalatalousalan toiminnan ympäristövaikutusten vähentämiseen ja ympäristöystävällisten tuotantomenetelmien edistämiseen;

- f) kalatalousalan inhimillisten voimavarojen tilanteen parantaminen toteuttamalla toimia, joilla pyritään kohentamaan ja monipuolistamaan ammattitaitoa, kehittämään elinikäistä oppimista ja parantamaan työolosuhteita ja turvallisuutta;

- g) korkeaa lisäarvoa tarjoavien toimien edistäminen kehittämällä innovointivalmiuksia, joilla täytetään korkeat laatuvaatimukset ja kuluttajien tarpeet kalatalous- ja vesiviljelytuotteiden osalta;

Edistetään toimia, joilla edistetään ympäristöystävällisten tuotantomenetelmien avoimuutta kuluttajien kannalta;

- h) kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tarjonnan parantaminen yhteisön markkinoilla ja näiden markkinoiden kestävä kehityksen edistäminen;
- i) sukupuolten välisen tasapainon edistäminen kalatalousalalla toimintaohjelman toteuttamisen eri vaiheissa toteuttamalla toimia, joilla pyritään erityisesti vähentämään sukupuoleen perustuvaa erottelua työmarkkinoilla;
- j) kalastusalueiden yhdenmetyksen kestävä kehityksen edistäminen kehittämällä alueiden omia mahdollisuuksia ja parantamalla elämän laatua;
- k) tarvittaessa institutionaalisten ja hallinnollisten valmiuksien parantaminen, millä pyritään yhteisen kalastuspolitiikan hyvään hallintoon ja toimintaohjelman tehokkaaseen toteuttamiseen.

20 artikla

Toimintaohjelman sisältö

1. Toimintaohjelmaan on sisällyttävä
 - a) yhteenveto tukikelpoisten politiikan alojen vahvuuksista ja heikkouksista;
 - b) kansallisen strategiasuunnitelman keskeisen osan ja 19 artiklassa säädettyjen suuntaa-antavien periaatteiden mukaisesti valittujen toimintalinjojen kuvaus ja valinnan perustelut sekä 48 artiklassa tarkoitettuna ennakoarvioinnin odotettu vaikutus;
 - c) kunkin toimintalinjan erityistavoitteet. Nämä tavoitteet on ilmoitettava määrällisinä, jos se on mahdollista, käyttäen suppeata määrää indikaattoreita ja suhteellisuusperiaate huomioon ottaen. Indikaattorien avulla on voitava mitata edistymistä lähtötilanteeseen verrattuna ja kullekin toimintalinjalle asetettujen erityistavoitteiden tehokkuutta;
 - d) lyhyt kuvaus keskeisistä toimenpiteistä, jotka aiotaan toteuttaa toimintalinjojen täytäntöön panemiseksi;

e) tarvittaessa tiedot täydentävyydestä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston, rakennerahastojen ja koheesiorahaston mukaisten toimenpiteiden kanssa;

IV OSASTO

TOIMINTALINJAT

f) rahoitussuunnitelma, jossa on seuraavat kaksi taulukkoa, joista kummastakin käy erikseen ilmi lähentymistavoitteeseen ja muuhun kuin lähentymistavoitteeseen osoitettavat määrärahat:

I LUKU

Toimintalinja 1 – toimenpiteet yhteisön kalastuslaivaston mukauttamiseksi

i) taulukko, jossa esitetään kalatalousrahaston tuella rahoitettavaksi aiotun kokonaismäärän jakautuminen kullekin vuodelle;

21 artikla

Soveltamisala

ii) taulukko, jossa määritellään koko ohjelmakauden ajalta ja kunkin toimintalinjan osalta suunnitellut yhteisön rahoitusosuuden ja kansallisten julkisten rahoitusosuuksien määrät, kalatalousrahaston rahoitusosuuden taso kunkin toimintalinjan osalta sekä tekniseen apuun osoitettava määrä;

Kalatalousrahastosta myönnettävä yhteisön kalastuslaivaston mukauttamiseen tähtäävä tuki, koskee seuraavia tarkoituksia:

g) toimintaohjelmien täytäntöönpanon koskevat säännökset, mukaan lukien

a) julkinen tuki pyyntiponnistuksen mukauttamissuunnitelmista kärsiville kalastusalausten omistajille ja kalastajille, kun on kyse seuraavista:

i) jäsenvaltion suorittama 58 artiklassa säädettyjen viranomaisten ja elinten nimeäminen;

i) asetuksen (EY) N:o 2371/2002 5 artiklassa tarkoitettujen elvytysuunnitelmien;

ii) kuvaus 47 artiklassa säädettyistä arviointi- ja seurantajärjestelmistä sekä 63 artiklassa säädetyn seurantakomitean kokoonpano;

ii) asetuksen (EY) N:o 2371/2002 7 ja 8 artiklassa tarkoitettujen kiireellisten toimenpiteiden;

iii) tiedot toimivaltaisesta elimestä, joka ottaa vastaan komission suorittamat maksut, ja yhdestä tai useammasta elimestä, joka vastaa maksujen suorittamisesta tuensaajille;

iii) yhteisön ja jonkin kolmannen maan välisen kalastussopimuksen uusimatta jättäminen tai kansainvälisen sopimuksen tai muun järjestelyn mukaisten kalastusmahdollisuuksien merkittävä vähentyminen;

iv) rahoitusvirtojen käyttöönottoa ja liikkeitä koskevien menettelyjen määrittely avoimuuden varmistamiseksi;

iv) asetuksen (EY) N:o 2371/2002 6 artiklassa tarkoitettujen hoitosuunnitelmien;

v) tekijät, joilla pyritään varmistamaan 51 artiklassa tarkoitettu toimintaohjelmasta tiedottaminen ja sen julkistaminen;

v) asetuksen (EY) N:o 2371/2002 9 ja 10 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden;

vi) kuvaus komission ja jäsenvaltioiden välillä sovitusta sähköistä tietojenvaihtoa koskevista menettelyistä tässä asetuksessa säädettyjen maksatusta, seuranta- ja arviointia koskevien vaatimusten täyttämiseksi;

vi) kansalliset käytöstäpoistamisjärjestelyt osana asetuksen (EY) N:o 2371/2002 11–16 artiklassa säädettyjä velvoitteita, jotka koskevat yhteisön kalastuslaivaston kapasiteetin mukauttamista;

h) tiedot 8 artiklan soveltamisesta.

b) 24 artiklan 1 kohdan vii alakohdassa tarkoitettu julkinen tuki kalastustoiminnan väliaikaiselle lopettamiselle;

2. Jäsenvaltion on määriteltävä toimintaohjelmassaan kunkin IV osastossa säädetyn toimintalinjan osalta sen soveltamista koskevat edellytykset ja menettelyt. Ohjelmassa on erityisesti ilmoitettava selkeästi kunkin suunnitellun toimintalinjan tarkoitus.

c) 25 artiklan mukaiset kalastusalaan tehtävät investoinnit ja valikoivuus;

d) 26 artiklassa tarkoitettu julkinen tuki pienimuotoiselle rannikkokalastukselle;

- e) 27 artiklan mukainen yhteisön kalastuslaivastoa koskevien järjestelyjen sosioekonominen korvaaminen;
- f) julkinen tuki, jota annetaan pelastamis- ja rakenneuudistus-suunnitelmien puitteissa vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen ⁽¹⁾ mukaisesti.

22 artikla

Pyyntiponnistuksen mukauttamissuunnitelmien sisältö

1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava kansallisessa strategia-suunnitelmassaan pyyntiponnistuksen mukauttamista koskeva politiikkansa täyttääkseen asetuksen (EY) N:o 2371/2002 11 artiklan 1 kohdassa säädetyt velvoitteet. Jäsenvaltion on rahoitettava ensisijaisesti 21 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja toimia.
2. Pyyntiponnistuksen mukauttamissuunnitelmiin voivat sisältyä kaikki tässä luvussa säädetyt asianmukaiset toimenpiteet.
3. Edellä 21 artiklan a alakohdan i, ii ja iv alakohdassa säädettyissä tapauksissa jäsenvaltioiden on hyväksyttävä pyyntiponnistuksen mukauttamissuunnitelmansa kuuden kuukauden kuluessa neuvoston tai komission päätöksen tekopäivästä.

Edellä 21 artiklan a alakohdan iii alakohdassa säädettyissä tapauksissa jäsenvaltioiden on hyväksyttävä asianomaisia kalastusalueita ja kalastajia koskevat pyyntiponnistuksen mukauttamissuunnitelmansa kuuden kuukauden kuluessa komission ilmoituksesta.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava vuosittain 67 artiklassa säädetystä täytäntöönpanoa koskevassa vuosikertomuksessa pyyntiponnistuksen mukauttamissuunnitelmiansa täytäntöönpanossa saavuttamansa tulokset. Tulokset mitataan käyttäen toimintaohjelmissä määriteltyjä asianmukaisia indikaattoreita.

23 artikla

Julkinen tuki kalastustoiminnan pysyvästi lopettamiselle

1. Kalatalousrahastosta rahoitetaan kalastusalueiden kalastustoiminnan pysyvää lopettamista edellyttäen, että tämä lopettaminen on osa 21 artiklan a alakohdassa tarkoitettua pyyntiponnistuksen mukauttamissuunnitelmaa. Kalastusalueiden kalastustoiminnan pysyvä lopettaminen voidaan toteuttaa vain

- a) romuttamalla kalastusalue;
- b) siirtämällä se muuhun kuin kalastustoimintaan jäsenvaltion lipun alle purjehtivana ja yhteisöön rekisteröitynä;

- c) siirtämällä se keinotekkoisten riuttojen muodostamiseen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisia toimia edeltää ympäristövaikutusten arviointi ja että toimilla edistetään 38 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tavoitteita.

Kalastusalueiden omistajille kalastustoiminnan pysyvästi lopettamisesta maksettavaa julkista tukea sovelletaan alueen kalastuskapasiteettiin ja tarvittaessa siihen liittyvään kalastuslisenssiin.

2. Kalastusalueiden kalastustoiminnan pysyvä lopettaminen on suunniteltava toteutettavaksi kansallisina käytöstäpoistamisjärjestelyinä, joiden kesto ei saa ylittää kahta vuotta niiden voimaantulosta.

3. Pyyntiponnistuksen mukauttamissuunnitelmien täytäntöönpanon helpottamiseksi jäsenvaltiot voivat järjestää julkisia tarjouskilpailuja tai ehdotuspyyntöjä.

Jäsenvaltiot voivat myös asettaa julkisen tuen tason ottaen huomioon parhaan kustannus-hyötysuhteen muun muassa seuraavien objektiivisten perusteiden nojalla:

- a) kalastusalueen hinta kansallisilla markkinoilla tai sen vakuutusarvo;
- b) kalastusalueen liikevaihto;
- c) kalastusalueen ikä ja sen vetoisuus bruttorekisteritonneina tai konetehto kilowatteina.

24 artikla

Julkinen tuki kalastustoiminnan väliaikaiselle lopettamiselle

1. Kalatalousrahasto voi osallistua kalastajiin ja kalastusalueiden omistajiin kohdistuvien kalastustoiminnan väliaikaiseksi lopettamiseksi toteutettavien tukitoimenpiteiden rahoittamiseen kaudella 2007–2013 enintään

- i) edellä 21 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen pyyntiponnistuksen sopeuttamissuunnitelmien yhteydessä 12 kuukauden ajan, mitä voidaan jatkaa enintään 12 kuukaudella;
- ii) edellä 21 artiklan a kohdan ii alakohdassa tarkoitettujen pyyntiponnistuksen sopeuttamissuunnitelmien yhteydessä kolmen kuukauden ajan, kun on kyse asetuksen (EY) N:o 2371/2002 8 artiklassa tarkoitetuista jäsenvaltioiden kiireellisistä toimenpiteistä;

⁽¹⁾ EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

- iii) edellä 21 artiklan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen pyyntiponnistuksen sopeuttamissuunnitelmien yhteydessä kuuden kuukauden ajan, kun on kyse asetuksen (EY) N:o 2371/2002 7 artiklassa tarkoitetuista jäsenvaltioiden kiireellisistä toimenpiteistä;
- iv) edellä 21 artiklan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen pyyntiponnistuksen sopeuttamissuunnitelmien yhteydessä kuuden kuukauden ajan, mitä voidaan jatkaa enintään kuudella kuukaudella;
- v) edellä 21 artiklan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitettujen pyyntiponnistuksen mukauttamissuunnitelmien yhteydessä ja yhteisön kalavarojen säilyttämistoimenpiteiden puiteissa hyväksytyjen kansallisten hoitosuunnitelmien yhteydessä, jos tällaisissa suunnitelmissa määrätään pyyntiponnistuksen asteittaisista vähennyksistä, kahdeksan kuukauden ajan;
- vi) edellä 21 artiklan f alakohdassa tarkoitettujen pelastamis- ja rakenneuudistussuunnitelmien yhteydessä kolmen kuukauden ajan;
- vii) kun on kyse luonnonmullistuksesta, jäsenvaltioiden kansanterveydellisistä syistä määräämistä kalastuskielloista tai muusta poikkeuksellisesta tapahtumasta, joka ei johdu kalavarojen säilyttämistoimenpiteistä, kuuden kuukauden ajan.
2. Kalatalousrahaston rahoitus 1 kohdan i–vi alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin ei jäsenvaltiota kohden koko ajanjakson 2007–2013 osalta saa ylittää kahdesta seuraavasta enimmäismäärästä korkeampaa: miljoona euroa tai kuusi prosenttia kalastuslalle kyseisessä jäsenvaltiossa myönnetystä yhteisön rahoituksesta.
- Nämä enimmäismäärät voidaan kuitenkin ylittää 101 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.
3. Toistuvaa kausiluonteista kalastuksen keskeyttämistä ei oteta huomioon myönnettäessä tämän asetuksen mukaisia avustuksia tai maksuja.

25 artikla

Aluksiin tehtävät investoinnit ja valikoivuus

1. Kalatalousrahastosta voidaan myöntää rahoitusta vähintään viiden vuoden ikäisten kalastuslajien laitteisiin ja nykyaikaistamiseen ainoastaan tässä artiklassa esitetyin edellytyksin ja asetusten (EY) N:o 2371/2002 III luvun säännösten mukaisesti.
2. Tällaiset investoinnit voivat koskea alusten turvallisuuden, työolojen, hygienian, tuotteiden laadun, energiatehokkuuden ja valikoivuuden parantamista, edellyttäen, että niillä ei lisätä aluksen pyyntikykyä.
- Kalastuslajien rakentamiseen tai kalansäilytysruumien kasvattamiseen ei myönnetä tukea.
3. Kalatalousrahastosta voidaan myöntää rahoitusta yhteen moottorin uusimiseen alusta kohden edellyttäen, että
- 26 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen alusten osalta uuden moottorin teho on sama kuin edellisen moottorin tai sitä alhaisempi;
 - muiden kuin a alakohdassa tarkoitettujen, kokonaispituudeltaan enintään 24 metrin mittaisten alusten osalta uuden moottorin teho on vähintään 20 prosenttia alhaisempi kuin edellisen moottorin;
 - kokonaispituudeltaan yli 24 metrin mittaisten troolarien osalta uuden moottorin teho on vähintään 20 prosenttia alhaisempi kuin edellisen moottorin, alukseen sovelletaan 21 artiklan f alakohdassa tarkoitettua pelastamis- ja rakenneuudistussuunnitelmaa ja se siirtyy käyttämään vähemmän polttoainetta kuluttavaa kalastusmenetelmää.
4. Edellä 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettu moottorin tehon vähennys voidaan saavuttaa kutakin mainitun kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettua alusten luokkaa edustavan alusten ryhmän avulla.
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen toimien täytäntöönpanon edellytykset voidaan vahvistaa 101 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.
6. Kalatalousrahastosta voidaan myöntää rahoitusta alusten laitteisiin ja nykyaikaistamiseen, jos
- tämän avulla aluksella voidaan pitää saaliita, joiden poisheitäminen ei ole enää sallittua;
 - se on osa jotakin hanketta, joka koskee joidenkin neuvoston tai komission vahvistamien ja rajoitetun ajan sovellettavien uusien toimenpiteiden valmistelua tai kokeilua;
 - tämän avulla voidaan vähentää kalastuksen vaikutuksia ei-kaupallisiin lajeihin;
 - tämän avulla voidaan vähentää kalastuksen vaikutuksia ekosysteemeihin ja merenpohjaan;
 - tämän avulla suojellaan saaliita ja pyydyksiä luonnonvaraisilta saalistajalajeilta, myös pyydysten osien materiaaliin tehtyjen muutosten avulla ja edellyttäen, että tämä ei lisää pyyntiponnistusta tai vähennä pyydysten valikoivuutta ja että toteutetaan kaikki asianmukaiset toimenpiteet saalistajalajien fyysisen vahingoittamisen välttämiseksi.

7. Kalatalousrahasto voi osallistua sellaisten investointien rahoittamiseen, joilla pyritään pyydysten valikoivuuden lisäämiseen, mukaan lukien pyydysten korvaaminen enintään kahdesti koko kaudella 2007–2013, edellyttäen että

- a) kyseiseen kalastusalueeseen sovelletaan 21 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettua pyyntiponnistuksen mukauttamissuunnitelmaa, että se muuttaa kalastusmenetelmäänsä, että se siirtyy kyseisestä kalastuksesta toiseen kalastukseen, jossa kalavarojen tila mahdollistaa kalastuksen;

tai

- b) uusi pyydys on valikoivampi ja yhteisön lainsäädännön nykyisen sääntelyn asettamat velvoitteet ylittävien ja tunnusnettujen ympäristökriteerien ja käytäntöjen mukainen.

8. Kalatalousrahastosta voidaan myöntää rahoitusta pyydysten ensimmäiseen korvaamiseen

- a) valikoivuutta koskevien uusien teknisten vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Tukea voidaan myöntää siihen saakka, kunnes vaatimuksista tulee pakollisia, tai poikkeuksellisesti kyseisen ajankohdan jälkeiseksi lyhyeksi ajaksi, joka voidaan vahvistaa asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä, jälkeen;
- b) ei-kaupallisiin lajeihin kohdistuvien kalastuksen vaikutusten vähentämiseksi.

26 artikla

Pienimuotoinen rannikkokalastus

1. Tätä artiklaa sovellettaessa ”pienimuotoisella rannikkokalastuksella” tarkoitetaan kalastusta, jota harjoitetaan kokonaispituudeltaan alle 12 metrin pituisilla aluksilla, jotka eivät käytä yhteisön kalastuslaivastorekisteristä 30 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 26/2004⁽¹⁾ liitteessä I olevassa taulukossa 3 olevan luettelossa mainittuja vedettäviä pyydyksiä.

2. Kun kalatalousrahastosta rahoitetaan 25 artiklan mukaisia toimenpiteitä pienimuotoisen rannikkokalastuksen hyväksi, liitteessä II olevan taulukon ryhmässä 2 vahvistettua yksityisen rahoitusosuuden tasoa voidaan alentaa 20 prosenttiyksikköä.

3. Kalatalousrahasto voi osallistua pienimuotoisen rannikkokalastuksen hyväksi toteutettavien 27 artiklan mukaisten sosioekonomisten toimenpiteiden rahoittamiseen.

4. Kalatalousrahasto voi osallistua palkkioiden maksamiseen pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittaville kalastajille ja kalastusalueiden omistajille seuraavia tarkoituksia varten:

- a) tietyille kalastusalueille pääsyn edellytysten hallinnon ja valvonnan parantaminen;
- b) kalataloustuotteiden tuotanto-, jalostus- ja markkinointiketjun organisoinnin edistäminen;
- c) pyyntiponnistuksen vapaaehtoisten rajoittamistoimenpiteiden edistäminen kalavarojen suojelemiseksi;
- d) sellaisten teknisten innovaatioiden, jotka eivät lisää pyyntiponnistusta, käytön edistäminen (valikoivammat pyyntimenetelmät, jotka ylittävät yhteisön lainsäädännön mukaisen nykyisen sääntelyn asettamat velvoitteet tai innovaatiot pyydysten ja saaliiden suojaamiseksi saalistajalajeilta);
- e) ammatillisten taitojen ja turvallisuuskoulutuksen parantaminen.

27 artikla

Yhteisön kalastuslaivastoa koskevien järjestelyjen sosioekonominen korvaaminen

1. Kalatalousrahasto voi osallistua kalastusalueella tapahtuneesta kehityksestä kärsineiden kalastajien hyväksi toteutettavien jäsenvaltioiden ehdottamien sosioekonomisten toimenpiteiden rahoittamiseen, joihin sisältyy

- a) toiminnan monipuolistaminen, jolla pyritään luomaan rinnakkaistyöpaikkoja kalastajille;
- b) erityisesti nuorten kalastajien ammatillisten taitojen kohentaminen;
- c) uudelleen koulutus muihin kuin merikalastusammatteihin;
- d) varhainen poistuminen kalatalousalalta, varhaiseläkkeelle siirtyminen mukaan luettuna;
- e) kertakorvaus kalastajille, jotka ovat työskennelleet aluksella vähintään 12 kuukautta kalastajina edellyttäen, että kalastusalue, jolla he työskentelivät, on ollut kalastustoiminnan pysyvän lopettamisen kohteena 23 artiklan mukaisesti. Tämä korvaus on palautettava kuluneeseen aikaan suhteutettuna, jos edunsaaja alkaa uudelleen työskennellä kalastajana, ennen kuin vuosi on kulunut korvauksen vastaanottamisesta.

⁽¹⁾ EUVL L 5, 9.1.2004, s. 25.

2. Kalatalousrahasto voi osallistua yksittäisten palkkioiden myöntämiseen alle 40-vuotiaille kalastajille, jotka voivat osoittaa työskennelleensä vähintään viisi vuotta kalastajina tai joilla on vastaava ammatillinen koulutus ja jotka hankkivat ensimmäisen kerran kokonaan tai osittain omistukseensa kalastusaluksen, joka on varustettu kalastukseen merellä, jonka kokonaispituus on alle 24 metriä ja joka on 5–30 vuoden ikäinen.

3. Palkkion määrä ei saa olla yli 15 prosenttia omistuksen hankintakustannuksista eikä yli 50 000 euroa.

4. Edellä 1 kohdan e alakohdassa ja 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä voidaan mukauttaa 101 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II LUKU

Toimintalinja 2 – vesiviljely, sisävesikalastus sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostus ja kaupan pitäminen

28 artikla

Soveltamisala vesiviljelytuotannossa

1. Vesiviljelytuotantoon kohdistettua tukea voidaan myöntää seuraaviin toimenpiteisiin:

- a) vesiviljelyyn tehtäviä tuottavia investointeja koskevat toimenpiteet;
- b) vesiensuojelutoimenpiteet;
- c) kansanterveyttä koskevat toimenpiteet;
- d) eläinten terveyttä koskevat toimenpiteet.

2. Yrityksen omistuksen siirtämiseen ei voida myöntää yhteisön tukea.

3. Edellä 1 kohdan mukaisella tuella voidaan rahoittaa elinikäistä oppimista.

4. Niiden 29, 31 ja 32 artiklassa säädettyjen toimien osalta, jotka toteutetaan ympäristöä, ihmisten ja eläinten terveyttä, hygieniaa tai eläinten hyvinvointia koskevien yhteisön lainsäädännön mukaisten vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi, tukea voidaan myöntää siihen saakka, kun vaatimuksista tulee yrityksiä velvoittavia.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava riittävin järjestelyin, että vältetään haitallisia vaikutuksia, erityisesti sitä vaaraa, että luodaan ylimääräistä tuotantokapasiteettia tai vaikutetaan kielteisesti kalavarojen säilyttämispolitiikkaan.

6. Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ liitteessä II luetelluille hankkeille tukea voidaan myöntää ainoastaan silloin, kun mainitun direktiivin liitteessä IV säädetty tiedot on toimitettu.

29 artikla

Vesiviljelyyn tehtäviä tuottavia investointeja koskevat toimenpiteet

1. Kalatalousrahastosta voidaan tukea investointeja, jotka koskevat tuotantolaitosten rakentamista, laajentamista, laitehankintoja ja nykyaikaistamista erityisesti siltä osin kuin on kyse työolojen, hygieniaan, ihmisten ja eläinten terveyteen ja tuotteiden laatuun liittyvien olosuhteiden parantamisesta, kielteisten ympäristövaikutusten vähentämisestä tai myönteisten ympäristövaikutusten lisäämisestä. Investoinneilla on edistettävä yhtä tai useampaa seuraavista tavoitteista:

- a) tuotannon suuntaaminen uusiin lajeihin ja lajeihin, joiden markkinanäkymät ovat hyvät;
- b) sellaisten vesiviljelymenetelmien käyttöön ottaminen, joiden avulla voidaan huomattavasti vähentää kielteisiä tai lisätä myönteisiä ympäristövaikutuksia vesiviljelyalan tavanomaisiin käytäntöihin verrattuna;
- c) sellaisen perinteisen vesiviljelytoiminnan tukeminen, joka on tärkeää sekä taloudellisen ja sosiaalisen rakenteen että ympäristön säilyttämisen ja kehittämisen kannalta;
- d) sellaisten laitteiden hankinnan tukeminen, joiden tarkoituksena on viljelylaitosten suojaaminen luonnonvaraisilta saalistajalajeilta;
- e) vesiviljelyalan työntekijöiden työ- ja turvallisuusolosuhteiden parantaminen.

2. Investointitukea myönnetään ainoastaan

- a) mikroyrityksille sekä pienille ja keskiuurille yrityksille;

ja

- b) yrityksille, jotka eivät kuulu 3 artiklan f alakohdan määritelmän soveltamisalaan ja joilla on alle 750 työntekijää tai joiden liikevaihto on alle 200 miljoonaa euroa.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/35/EY (EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17).

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, syrjäisimmillä alueilla ja Kreikan syrjäisillä saaristoalueilla tukea voidaan myöntää kaikille yrityksille.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mikroyritykset ja pienet yritykset ovat etusijalla.

30 artikla

Vesien suojeleminen

1. Kalatalousrahastosta voidaan myöntää korvausta ympäristön suojelua ja parantamista sekä luonnon säilymistä edistävien vesiviljelyn tuotantomenetelmien käytöstä.

2. Tuen tarkoituksena on edistää

- a) vesiviljelymuotoja, joihin sisältyy ympäristön, luonnonvarojen ja geneettisen monimuotoisuuden suojeleminen ja parantaminen sekä vesiviljelyalueiden maisemasta ja perinteisistä piirteistä huolehtiminen;
- b) organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) 19 päivänä maaliskuuta 2001 annettulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 761/2001⁽¹⁾ perustettuun yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) osallistumista;
- c) maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa 24 päivänä kesäkuuta 1991 annettussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2092/91⁽²⁾ tarkoitettua luonnonmukaista vesiviljelyä;
- d) kestävästä vesiviljelyä, joka on sopusoinnussa niiden erityisten ympäristörajoitteiden kanssa, jotka johtuvat Natura 2000 -alueiden nimeämisestä luontotyyppien ja luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettua neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽³⁾ mukaisesti.

3. Saadakseen korvausta tämän artiklan nojalla edunsaajien on sitouduttava vähintään viiden vuoden ajaksi tavanomaiset hyvät vesiviljelytavat ylittävien vesien suojeleminen noudattamiseen. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tuen osalta tällaisten sitoumusten ympäristöedut on osoitettava jäsenvaltion nimeämien toimivaltaisten elinten suorittamalla ennakoarvioinnilla.

(1) EYVL L 114, 24.4.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 196/2006 (EUVL L 32, 4.2.2006, s. 4).

(2) EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 780/2006 (EUVL L 137, 25.5.2006, s. 9).

(3) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

4. Jäsenvaltioiden on laskettava korvaukset yhtä tai useampaa seuraavaa perustetta käyttäen:

- a) aiheutunut tulonmenetys;
- b) vesien suojeleminen menetelmien soveltamisesta mahdollisesti aiheutuneet lisäkustannukset;
- c) taloudellisen tuen tarve hankkeen toteuttamiseksi;
- d) sellaisiin yksiköihin liittyvät erityiset haitat tai investointikustannukset, jotka sijaitsevat Natura 2000 -alueilla tai niiden läheisyydessä.

5. Kertaluonteinen korvaus myönnetään

- a) 2 kohdan a alakohdan nojalla sellaisen yrityksen pinta-alan hehtaarikohtaisen enimmäismäärän pohjalta, johon vesien suojelemissuorituksia sovelletaan;
- b) 2 kohdan c alakohdan nojalla enintään 2 vuoden ajan sinä aikana, jona yritys siirtyy luonnonmukaiseen tuotantoon;
- c) 2 kohdan d alakohdan nojalla enintään sen päivän jälkeisen kahden vuoden ajan, jolloin tehtiin Natura 2000 -alueen perustamista koskeva päätös, ja vain ennen tuon päätöksen tekemistä olemassa olleille vesiviljely-yksiköille.

31 artikla

Kansanterveyttä koskevat toimenpiteet

Kalatalousrahasto voi osallistua korvauksen myöntämiseen simpukanviljelijöille viljeltyjen simpukoiden korjuun väliaikaisesta keskeyttämisestä. Korvausta voidaan myöntää silloin, kun nilviäisten korjuu on toksiineja tuottavan planktonin lisääntymisestä tai biotoksiineja sisältävän planktonin esiintymisestä aiheutuvan saastumisen vuoksi keskeytettävä kansanterveydellisistä syistä:

- pidemmäksi kuin neljän kuukauden yhtäjaksoiseksi ajaksi;
- kun korjuun keskeyttämisen aiheuttama tappio on enemmän kuin 35 prosenttia kyseisen yrityksen vuosittaisesta liikevaihdosta laskettuna yrityksen kolmen edeltävän vuoden keskimääräisen liikevaihdon perusteella.

Korvausta voidaan myöntää enintään 12 kuukauden ajalta koko ohjelmakaudella.

32 artikla

Eläinten terveyttä koskevat toimenpiteet

Kalatalousrahastosta voidaan myöntää rahoitusta sairauksien valvontaan ja torjuntaan vesiviljelyssä tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY⁽¹⁾ nojalla.

33 artikla

Sisävesikalastus

1. Tässä artiklassa "sisävesikalastuksella" tarkoitetaan kalastusta, jota harjoittavat kaupallisessa tarkoituksessa yksinomaan sisävesillä toimivat alukset, tai kalastusta, jota harjoitetaan muilla laitteilla, joita käytetään jäällä kalastukseen.

2. Sisävesikalastuksen tuen piiriin voivat kuulua sisävesikalastuksen tilojen ja laitteiden rakentamiseen, laajentamiseen, varustamiseen ja nykyaikaistamiseen tarkoitettavat investoinnit turvallisuuden, työolojen, hygienian ja tuotteiden laadun, ihmisten tai eläinten terveyden parantamiseksi tai haitallisten ympäristövaikutusten vähentämiseksi ja ympäristöä säästävien vaikutusten suosimiseksi.

Aluksiin tehtäviä investointeja voidaan tukea 25 artiklan asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

3. Kalatalousrahastosta voidaan tukea sisävesikalastuksessa toimivien alusten siirtämistä muuhun kuin kalastuskäyttöön. Toimivaltaiten kansallisten viranomaisten on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että alukset, joita tämän kohdan mukaisesti tuetaan kalatalousrahastosta, eivät palaa kalastustoimintaan.

4. Jos sisävesissä esiintyvien lajien elvyttämistoimenpiteistä säädetään yhteisön säädöksessä, kalatalousrahastosta voidaan myöntää tukea toimille, joiden tarkoituksena on sisävesikalastustoiminnan väliaikainen lopettaminen; tukea voidaan myöntää kalastajille ja alusten omistajille, jotka toimivat yksinomaan sisävesillä. Tukea voidaan myöntää kyseessä oleville aluksille yhteensä enintään 12 kuukauden ajaksi koko ohjelmakauden aikana.

5. Yrityksen omistuksen siirtämiseen ei voida myöntää yhteisön tukea.

6. Kalastustoiminnan pysyvä tai väliaikainen lopettaminen sekä sisävesillä toimivien alusten rakentaminen eivät ole tukikelpoisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 ja 4 kohdan säännösten soveltamista.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2006/53/EY (EUVL L 29, 2.2.2006, s. 37).

7. Tukitoimien piiriin ei kelpuuteta investointeja, jotka todennäköisesti uhkaavat kalastuslaivaston koon ja vastaavien kalavarjojen välistä tasapainoa.

8. Hallintoviranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että kalatalousrahastosta tämän artiklan nojalla rahoitustukea saavat alukset toimivat edelleen yksinomaan sisävesillä.

34 artikla

Jalostamiseen ja kaupan pitämiseen liittyvät investoinnit

1. Kalatalousrahastosta voidaan tukea kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostamista sekä kaupan pitämistä koskevia investointeja.

2. Yrityksen omistuksen siirtämiseen ei voida myöntää yhteisön tukea.

3. Kalatalousrahastosta voidaan myös tukea elinikäistä oppimista.

4. Tukitoimien piiriin ei kelpuuteta investointeja, jotka koskevat muuhun kuin ihmisravinnoksi käytettäviksi ja jalostettaviksi tarkoitettuja kalatalous- ja vesiviljelytuotteita, paitsi jos kyseessä ovat investoinnit, jotka on suunnattu yksinomaan kalatalous- ja vesiviljelytuotteista syntyvien jätteiden käsittelyyn, jalostamiseen ja kaupan pitämiseen.

5. Kun toimet toteutetaan ympäristöä, ihmisten ja eläinten terveyttä, hygieniata tai eläinten hyvinvointia koskevien yhteisön lainsäädännön mukaisten vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi, tukea voidaan myöntää siihen asti, kunnes vaatimukset tulevat yrityksille pakollisiksi.

35 artikla

Jalostamiseen ja kaupan pitämiseen liittyvät tukikelpoiset toimenpiteet

1. Kalatalousrahastosta voidaan tukea yritysten rakentamista, laajentamista, varustamista ja nykyaikaistamista samalla, kun keskitytään yhden tai useamman seuraavan tavoitteen saavuttamiseen:

- a) työolojen parantaminen;
- b) kansanterveyden ja hygieniaoilojen tai tuotteiden laadun parantaminen ja seuranta;
- c) markkinoiden kapealle sektorille tarkoitettujen korkealaatuisten tuotteiden tuottaminen;
- d) haitallisten ympäristövaikutusten vähentäminen;

- e) vähän käytettyjen lajien, sivutuotteiden ja jätteiden käytön tehostaminen;
- f) uusien tuotteiden tuottaminen tai kaupan pitäminen, uusien teknologioiden soveltaminen tai innovatiivisten tuotantomenetelmien kehittäminen;
- g) pääasiassa paikallisesta saaliin purkamisesta ja vesiviljelystä peräisin olevien tuotteiden kaupan pitäminen.

2. Investoinneilla on pyrittävä yleisesti edistämään kestävä työllisyyttä kalatalousalalla.

3. Investointitukea myönnetään ainoastaan

- a) mikroyrityksille sekä pienille ja keskisuurille yrityksille;

ja

- b) yrityksille, jotka eivät kuulu 3 artiklan f alakohdan määritelmän soveltamisalaan ja joilla on alle 750 työntekijää tai joiden liikevaihto on alle 200 miljoonaa euroa.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, syrjäisimmillä alueilla ja Kreikan syrjäisillä saaristoalueilla tukea voidaan myöntää kaikille yrityksille.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mikroyritykset ja pienet yritykset ovat etusijalla.

6. Yhteisön tukea ei myönnetä vähittäiskauppaa koskeviin investointeihin.

III LUKU

Toimintalinja 3 – yhteistä etua koskevat toimenpiteet

36 artikla

Intervention soveltamisala

1. Kalatalousrahastosta voidaan tukea sellaisia yleisiä etua koskevia toimenpiteitä, joilla on laajempi soveltamisala kuin yksityisessä liiketoiminnassa tavallisesti toteutetuilla toimenpiteillä ja joilla edistetään yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista.

2. Nämä toimenpiteet voivat koskea:

- a) kollektiivisia toimia;
- b) vesieläimistön ja -kasviston suojelua ja kehittämistä;
- c) kalasatamia, kalastussuojia ja purkupaikkoja;
- d) uusien markkinoiden etsimistä ja menekinedistämiskampanjoita;

- e) kokeiluhankkeita;

- f) kalastusalan muuttamista tai muuhun tarkoitukseen siirtämistä.

37 artikla

Kollektiiviset toimet

Kalatalousrahastosta voidaan tukea yleisiä etua koskevia toimenpiteitä, joiden toteuttamiseen toimijat itse aktiivisesti osallistuvat tai joita tuottajien puolesta toimivat järjestöt tai muut jäsenvaltioiden hyväksymät järjestöt toteuttavat ja joilla pyritään erityisesti

- a) edistämään kestävä kehitystä kalavarojen hoidon ja säilyttämisen parantamiseksi;

- b) edistämään valikoivia kalastusmenetelmiä tai pyydyksiä ja sivusaaliiden vähentämistä;

- c) poistamaan kadonneita pyydyksiä merenpohjasta haamukalastuksen torjumiseksi;

- d) parantamaan työoloja ja turvallisuutta;

- e) edistämään kalastus- ja vesiviljelytuotteiden markkinoiden avoimuutta, jäljitettävyyttä mukaan luettuna;

- f) parantamaan laatua ja elintarvikkeiden turvallisuutta;

- g) kehittämään, uudelleen järjestämään tai parantamaan vesiviljelylaitoksia;

- h) investoimaan tuotannossa, jalostuksessa tai kaupan pitämisessä tarvittaviin laitteisiin ja infrastruktuuriin, mukaan lukien jätteiden käsittely;

- i) kohentamaan ammattitaitoa tai kehittämään uusia koulutusmenetelmiä ja -välineitä;

- j) edistämään kalatalousalan tutkijoiden ja toimijoiden välistä kumppanuutta;

- k) verkostoitumaan ja vaihtamaan kokemuksia ja parhaita käytäntöjä miesten ja naisten välistä tasa-arvoa edistävien järjestöjen ja muiden sidosryhmien välillä;

- l) edistämään 26 artiklan 4 kohdassa säädettyjen pienimuotoista rannikkokalastusta koskevien tavoitteiden saavuttamista;

- m) parantamaan tietyille kalastusalueille pääsyn edellytysten hallintoa ja valvontaa, erityisesti laatimalla toimivaltaisten kansallisten viranomaisten hyväksymät paikalliset hoitosuunnitelmat;
- n) perustamaan kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 ⁽¹⁾ nojalla hyväksytyjä tuottajaorganisaatioita ja uudistamaan niiden rakenteita sekä panemaan täytäntöön niiden laadun parantamista koskevat suunnitelmat;
- o) tekemään toteutettavuustutkimuksia, jotka liittyvät kolmansien maiden kanssa kehitettävien kumppanuuksien edistämiseen kalatalousalalla.

Edellä n alakohdassa tarkoitettua tukea myönnetään enimmillään kolmen vuoden ajan hyväksymispäivästä tai tuottajaorganisaation rakenneuudistusta koskevan päätöksen tekopäivästä, ja sitä on alennettava asteittain näiden kolmen vuoden aikana.

38 artikla

Vesieläimistön ja -kasviston suojelemiseksi ja kehittämiseksi tarkoitetut toimenpiteet

1. Kalatalousrahastosta voidaan tukea yhteistä etua koskevia toimenpiteitä, joilla pyritään suojelemaan ja kehittämään vesieläimistöä ja -kasvistoa samalla kun edistetään vesiympäristön parantamista.
2. Toimenpiteiden on liityttävä
- a) vesieläimistön ja -kasviston suojeeluun ja kehittämiseen tarkoitettujen kiinteiden tai siirrettävien laitteiden rakentamiseen tai asentamiseen;
- b) sisävesiväylien ennallistamiseen, vaeltavien lajien kutualueet ja vaellusreitit mukaan luettuina;
- tai
- c) ympäristön suojeeluun ja parantamiseen Natura 2000:n puitteissa, jos ne koskevat suoraan kalastustoimintaa, lukuun ottamatta toimintaan liittyviä kuluja.

Suorat istutukset eivät ole tukikelpoisia, ellei niistä ole nimenomaisesti säädetty säilyttämistoimenpiteenä yhteisön säädöksessä.

3. Toimien on oltava julkisten tai puolijulkisten elinten, tunnustettujen ammatillisten järjestöjen tai muiden jäsenvaltion sitä varten nimeämien elinten täytäntöön panemia.

⁽¹⁾ EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

39 artikla

Kalatatamat, purkupaikat ja kalastussuojat

1. Kalatalousrahastosta voidaan myöntää tukea nykyisiin yleisiin tai yksityisiin kalasatamiin tehtäviin investointeihin, jotka hyödyttävät satamaa käyttäviä kalastajia ja vesiviljelijöitä ja joilla pyritään parantamaan tarjolla olevia palveluita.

Kalatalousrahastosta voidaan myöntää tukea myös investointeihin purkupaikkojen rakenteiden uudistamiseksi ja niiden kalojen olosuhteiden parantamiseksi, joita rannikkokalastajat purkavat toimivaltaisten kansallisten viranomaisten nimeämällä olemassa olevilla purkupaikoilla.

2. Investointien on liityttävä erityisesti
- a) kalatalous- ja vesiviljelytuotteiden purkua, käsittelyä, satamassa varastointia ja huutokauppaa koskevien olosuhteiden parantamiseen;
- b) polttoaineen, jään, veden ja sähkön saantiin;
- c) kalastusalueiden huoltoon ja korjaamisessa tarvittaviin laitteisiin;
- d) satamalaitureiden rakentamiseen, nykyaikaistamiseen ja laajentamiseen turvallisuuden parantamiseksi purettaessa tai lastattaessa;
- e) kalastustoiminnan atk-pohjaiseen hallintointiin;
- f) turvallisuuden ja työolojen parantamiseen;
- g) jätteiden varastointiin ja käsittelyyn;
- h) toimenpiteisiin poisheittämisen vähentämiseksi.

3. Kalatalousrahasto voi kalastajien turvallisuuden parantamiseksi tukea myös turvallisuuteen liittyviä investointeja pienten kalastussuojien rakentamiseksi tai nykyaikaistamiseksi.

40 artikla

Uusien markkinoiden etsiminen ja menekinedistämiskampanjat

1. Kalatalousrahastosta voidaan tukea yhteistä etua koskevia toimenpiteitä, joilla pyritään toteuttamaan kalastus- ja vesiviljelytuotteiden laadun parantamiseen, arvon lisäämiseen, uusien markkinoiden etsimiseen sekä menekinedistämiskampanjoihin tähtäväää politiikkaa.

2. Toimet eivät saa kohdistua tavaramerkkeihin eikä niissä saa viitata tiettyihin maihin tai maantieteellisiin alueisiin, paitsi jos on kyse maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 ⁽¹⁾ mukaisesti tunnustetuista tuotteista.

3. Toimien on liityttävä erityisesti

- a) kalatalous- ja vesiviljelytuotteiden alueellisten, kansallisten tai kansalliset rajat ylittävien menekinedistämiskampanjoien toteuttamiseen;
- b) ylijäämäisten, vajaasti hyödynnettyjen tai tavallisesti pois heitetävien taikka vailla kaupallista kiinnostusta olevien lajien tarjontaan markkinoille;
- c) kalatalous- ja vesiviljelytuotteiden laatu politiikan toteuttamiseen;
- d) sellaisten tuotteiden menekin edistämiseen, jotka on tuotettu vain vähän ympäristöön vaikuttavilla menetelmillä;
- e) asetuksen (EY) N:o 510/2006 mukaisesti tunnustettujen tuotteiden menekin edistämiseen;
- f) laadun varmentamiseen, mukaan luettuna ympäristöystävällisiä tuotantomenetelmiä käyttäen pyydettyjen tai viljeltyjen tuotteiden varmentaminen ja niiden pakkausmerkintöjen suunnittelu;
- g) kalatalous- ja vesiviljelytuotteita sekä kalatalousalaa koskevien mielikuvien parantamiseen tähtääviin kampanjoihin;
- h) markkinatutkimusten toteuttamiseen.

41 artikla

Kokeiluhankkeet

1. Kalatalousrahastosta voidaan tukea kokeiluhankkeita, valikoidumpien pyyntimenetelmien koekäyttö mukaan lukien, joiden tavoitteena on uuden teknisen tiedon hankkiminen ja levittäminen ja jotka ovat jonkin talouden toimijan, tunnustetun ammatillisen järjestön tai jäsenvaltion sitä varten nimeämän muun toimivaltaisen elimen yhteistyössä jonkin tieteellisen tai teknisen elimen kanssa täytäntöön panemia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa kokeiluhankkeissa voidaan

- a) testata tuotantoalan olosuhteita läheisesti vastaavissa olosuhteissa jonkin teknisen innovaation teknistä tai taloudellista elinkelpoisuutta tavoitteena hankkia ja levittää testattua tekniikkaa koskevaa teknistä ja taloudellista tietoa;

- b) mahdollistaa sellaisten testien toteuttaminen, jotka koskevat hoitosuunnitelmia ja pyyntiponnistuksen jakosuunnitelmia, tarvittaessa myös kalastuskieltoalueiden vahvistamista biologisten ja taloudellisten seurausten arvioimiseksi, sekä koeistutuksia;

- c) kehittää ja testata menetelmiä pyydysten valikoivuuden parantamiseksi sekä sivusaaliiden, poisheitettävien määrien tai erityisesti merenpohjaan kohdistuvien ympäristövaikutusten vähentämiseksi;

- d) testata vaihtoehtoisia kalastuksenhoitomenetelmiä.

Kokeiluhankkeeseen on aina liityttävä asianmukainen tieteellinen seuranta, jotta se voi tuottaa luotettavia tuloksia.

3. Edellä 1 kohdan nojalla rahoitettavista kokeiluhankkeista on laadittava tekniset raportit, joiden on oltava julkisesti saatavilla.

42 artikla

Kalastusalusten muuttaminen ja muuhun käyttöön siirtäminen

Kalatalousrahastosta voidaan tukea kalastusalusten muuttamista niin, että ne siirretään jäsenvaltion lipun alla purjehtivina ja yhteisössä rekisteröityinä kalastusalan koulutus- tai tutkimuskäyttöön taikka muuhun kuin kalastustoimintaan. Näitä toimia voivat toteuttaa ainoastaan julkiset tai puolijulkiset elimet.

IV LUKU

Toimintalinja 4 – kalastusalueiden kestävä kehitys

43 artikla

Tuen soveltamisala

1. Kalatalousrahastosta voidaan myöntää muita yhteisön välineitä täydentävää tukea kestävä kehityksen edistämiseen ja elämänlaadun parantamiseen kalastusalueilla, jotka ovat tukielpoisia osana yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden toteuttamiseen tähtäävää kokonaisstrategiaa, ottaen erityisesti huomioon strategian soveltamisen sosioekonomiset vaikutukset.

2. Kalastusalueiden kestävä kehitykseen tähtäävillä toimenpiteillä on pyrittävä

- a) ylläpitämään näiden alueiden taloudellista ja sosiaalista hyvinvointia ja lisäämään kalastus- ja vesiviljelytuotteiden arvoa;

⁽¹⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

- b) ylläpitämään ja kehittämään työllisyyttä kalastusalueilla tuemalla kalatalousalan muutosten vuoksi sosioekonomisissa vaikeuksissa olevien alueiden elinkeinoelämän monipuolistamista tai taloudellista ja sosiaalista rakennemuutosta;
- c) parantamaan rannikkoalueiden ympäristön tilaa;
- d) edistämään yhteistyötä yhden tai useamman valtion alueella sijaitsevien kalastusalueiden välillä.
3. Tuen piiriin valittu kalastusalueen on oltava kooltaan rajoitettu ja yleensä pienempi kuin yhteisen tilastollisen alueyksiköiden nimikkeistön mukainen NUTS 3 -tason alue sellaisena kuin se on määritelty yhteisestä tilastollisesta alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) 26 päivänä toukokuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1059/2003 ⁽¹⁾. Alueen olisi oltava maantieteellisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti riittävän yhtenäinen.
4. Tuen olisi kohdistuttava ensisijaisesti alueisiin, joilla
- a) asukastiheys on alhainen;
- tai
- b) kalastus on taantumassa;
- tai
- c) kalastusyhdyskunnat ovat pieniä.
5. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle alueet, jotka on valittu rahoitettaviksi tämän toimintalinjan nojalla, ja liitettävä nämä tiedot 67 artiklassa tarkoitettuun tulevaan vuosikertomukseen.

44 artikla

Tukikelpoiset toimenpiteet

1. Tukea kalastusalueiden kestäväan kehitykseen voidaan myöntää

- a) kalastusalueiden kilpailukyvyyn lujittamiseen;
- b) taloudellisen toiminnan rakenteen muuttamiseen ja uudelleen suuntaamiseen erityisesti edistämällä ekomatkailua edellyttäen, ettei näillä toimilla lisätä pyyntiponnistusta;

⁽¹⁾ EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1888/2005 (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 1).

- c) toiminnan monipuolistamiseen siten, että edistetään rinnakkaistyötä luomalla kalastajille kalatalousalan ulkopuolisia lisätyöpaikkoja;
- d) kalataloustuotteiden arvon lisäämiseen;
- e) pienimuotoiseen kalastukseen ja matkailuun liittyvien infrastruktuurien ja palvelujen tukemiseen pienten kalastusyhdyskuntien hyväksi;
- f) kalastusalueiden ympäristön suojelemiseen sen vetovoimaisuuden säilyttämiseksi, kalastusta harjoittavien rannikkokyläen elvyttämiseen ja kehittämiseen sekä luonnon ja arkkitehtonisen perinnön suojelemiseen ja vaalimiseen;
- g) luonnonmullistusten tai teollisuusonnettomuuksien tuhoaman kalastusalan tuotantokyvyn palauttamiseen;
- h) alueiden välisen ja kansalliset rajat ylittävän yhteistyön edistämiseen kalastusalueilla toimivien ryhmien välillä lähinnä edistämällä verkottumista ja levittämällä tietoa parhaista käytännöistä;
- i) taitojen hankkimiseen ja paikallisen kehitysstrategian valmistelemiseen ja täytäntöönpanon helpottamiseen;
- j) ryhmien toimintakuluihin osallistumiseen.

2. Kalatalousrahastosta voidaan rahoittaa enintään 15 prosenttiin asti kyseessä olevasta toimintalinjasta myös toimenpiteitä, joilla muun muassa edistetään ja parannetaan ammatillisia taitoja, työntekijöiden sopeutumiskykyä ja työnsaantia, erityisesti naisten työnsaantia, edellyttäen että nämä toimenpiteet ovat olennainen osa kestäväan kehityksen strategiaa ja että niillä on suora yhteys 1 kohdassa kuvattuihin toimenpiteisiin.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun tukeen voi sisältyä I, II ja III luvussa, ei kuitenkaan 23 ja 24 artiklassa, säädettyjä toimenpiteitä. Jos tukea myönnetään näitä toimenpiteitä vastaaviin toimiin, sovelletaan I, II ja III luvussa sekä liitteessä II säädettyjä ehtoja ja rahoitusmääriä.

4. Edellä 1 kohdan b ja c alakohdassa sekä 2 kohdassa säädetyn tuen saajien olisi oltava joko kalatalousalan työntekijöitä tai sellaisia henkilöitä, joiden työpaikka liittyy kalatalouteen.

5. Ryhmien toimintakulut saavat yleensä olla enintään 10 prosenttia kalastusalueelle myönnettyistä kokonaismäärärahoista. Jäsenvaltiot voivat tapauksen mukaan poikkeuksellisesti ylittää tämän rajan, erityisesti jos ryhmiä ei voida perustaa jo toiminnassa olevien järjestöjen pohjalta.

6. Jos tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvalle toimenpiteelle voidaan myöntää tukea myös jostain muusta yhteisön tukivälineestä kautta, jäsenvaltion on ilmoitettava toimintaohjelmassaan selvästi, tuetaanko sitä kalatalousrahastosta vai jostain muusta yhteisön tukivälineestä.

45 artikla

Kalastusalueiden kestävään kehitykseen osallistuminen

1. Kalastusalueiden kestävää kehitystä tukevia toimenpiteitä tietyllä alueella on toteutettava sellaisten paikallisten asiaankuuluvien eri sosioekonomisten alojen julkisia ja yksityisiä kumppaneita edustavien yksiköiden tai ryhmien, jäljempänä ”ryhmä”, toimesta, joilla on suhteellisuusperiaatteen mukaisesti riittävä hallinnollinen ja taloudellinen valmius hallinnoida tukea ja varmistaa, että toimet toteutetaan menestyksekkäästi. Ryhmän olisi mahdollisuuksien mukaan perustettava jo toiminnassa oleviin järjestöihin.

2. Ryhmän on yhteisymmärryksessä hallintoviranomaisen kanssa ehdotettava ja pantava täytäntöön yhdenmukainen kehittämisstrategia, joka perustuu alhaalta ylös -lähestymistapaan.

3. Yhden ryhmän kohdealueen on oltava yhtenäinen, ja sillä on oltava henkilöresursseina sekä taloudellisina ja rahavaroina ilmaistuna riittävä kriittinen massa elinkelpoisen paikallisen kehittämisstrategian tukemiseksi.

4. Ryhmä valitsee paikallisen kehittämisstrategian mukaiset toimet, joiden on vastattava 44 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä. Useimpia toimia on johdettava yksityissektorin taholta.

5. Institutionaalisen rakenteensa erityispiirteistä riippuen jäsenvaltiot tai alueet voivat edistää verkottumista, jonka tarkoituksena on tiedon levittäminen ja erityisesti parhaiden käytäntöjen vaihtaminen.

V LUKU

Toimintalinja 5 – tekninen apu

46 artikla

Tekninen apu

1. Kalatalousrahasto voi komission aloitteesta ja/tai puolesta ja enintään 0,8 prosentin osuudella vuotuisista kokonaismäärärahoistaan rahoittaa tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi tarvittavia valmistelua, seurantaa, hallintoa, teknistä tukea, arviointia ja tarkastuksia koskevia toimenpiteitä.

Nämä toimenpiteet on toteutettava asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 53 artiklan 2 kohdan ja sen muiden asiaankuuluvien säännösten sekä sen tällaiseen Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion toteuttamiseen sovellettavien täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti.

Näihin toimiin sisältyvät

- a) arvioinnit, asiantuntijaraportit, tilastot ja selvitykset, myös sellaiset, jotka koskevat kalatalousrahaston toimintaa yleisesti;
- b) kumppaneille, kalatalousrahaston tuen saajille ja suurelle yleisölle kohdistetut toimenpiteet, tiedotustoimenpiteet mukaan luettuina;
- c) toimenpiteet tietojen levittämiseksi, verkottumisen kehittämiseksi, tietoisuuden lisäämiseksi sekä yhteistyön ja kokemusten vaihdon edistämiseksi koko yhteisön alueella;
- d) hallinnossa, seurannassa, valvonnassa ja arvioinnissa käytettävien atk-järjestelmien käyttöönotto, käyttö ja keskinäiset yhteydet;
- e) arviointimenetelmien parantaminen ja alan käytäntöjä koskeva tietojen vaihto;
- f) kalastusalueiden kestävään kehittämiseen osallistuvien toimijoiden valtioiden rajat ylittävien ja yhteisön laajuisen verkkojen perustaminen kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihtamiseksi, alueiden ja valtioiden rajat ylittävän yhteistyön edistämiseksi ja toteuttamiseksi sekä tietojen välittämiseksi.

2. Kalatalousrahastosta voidaan jäsenvaltion aloitteesta rahoittaa toimintaohjelmaan kuuluvia toimia, jotka liittyvät toimintaohjelmien valmisteluun, hallinnointiin, seurantaan, arviointiin, julkistamiseen, valvontaan ja tarkastamiseen sekä verkottumiseen, viiteen prosenttiin saakka tuen kokonaismäärästä. Asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa tämä raja voidaan poikkeuksellisesti ylittää.

3. Kalatalousrahasto voi jäsenvaltion aloitteesta rahoittaa myös hallinnollisen kapasiteetin parantamiseen liittyviä, toimintaohjelmiin kuuluvia toimia jäsenvaltioissa, jonka kaikki alueet ovat tukikelpoisia lähentymistavoitteen perusteella.

4. Edellä 1 kohdassa säädetyn teknisen avun tyypit hyväksytään 101 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

V OSASTO

TUEN TEHOKKUUS JA JULKISUUS

I LUKU

Toimintaohjelmien arviointi

47 artikla

Yleiset säännökset

1. Toimintaohjelmalle tehdään ennako-, väli- ja jälkiarviointeja 48, 49 ja 50 artiklan säännösten mukaisesti.

Arviointien tavoitteena on parantaa kalatalousrahaston tuen laatua ja tehokkuutta sekä toimintaohjelman täytäntöönpanoa. Niissä on myös arvioitava ohjelmien vaikutuksia 19 artiklassa säädettyjen suuntaa-antavien periaatteiden, kansallisten strategiasuunnitelmien keskeiseen osan ja jäsenvaltioiden kohtaamien erityisongelmien osalta samalla kun otetaan huomioon kalatalousalan kestävän kehityksen tarpeet ja ympäristövaikutukset.

2. Kalatalousrahaston tuen tehokkuutta on arvioitava seuraavia perusteita käyttäen:

a) kalatalousrahaston kokonaisvaikutus 4 artiklassa säädettyjen tavoitteiden osalta;

b) toimintaohjelmaan sisällytettyjen toimintalinjojen vaikutus.

3. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty arvioinnit on toteutettava tapauksen mukaan jäsenvaltion tai komission vastuulla ja suhteellisuusperiaatetta noudattaen sekä komission ja jäsenvaltion väliseen kumppanuuteen perustuen.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava arviointien toteuttamiseen tarvittavista taloudellisista ja henkilöresursseista, järjestettävä tarvittavien tietojen tuottaminen ja kerääminen sekä käytettävä seurantajärjestelmän tuottamia erityyppisiä tietoja.

5. Sovellettavat arviointimenetelmät ja standardit vahvistetaan 101 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6. Arvioinnit on annettava 58 artiklassa tarkoitetuista viranomaisista riippumattomien arvioijien tehtäväksi. Tulokset on julkaistettava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ säännösten mukaisesti, jollei arvioinnista vastaava viranomainen sitä nimenomaisesti vastusta.

7. Arvioinnit on rahoitettava toimintaohjelman teknisen avun määrärahoista, jos ne tehdään jäsenvaltion vastuulla, ja komission teknisen avun määrärahoista, jos komissio vastaa niistä.

48 artikla

Ennakoarviointi

1. Ennakoarvioinnin tavoitteena on varmistaa 19 artiklan mukaisten suuntaa-antavien periaatteiden, kansallisen strategia-suunnitelman keskeisen osan ja toimintaohjelman välinen yhdenmukaisuus, optimoida toimintaohjelman talousarviomäärärahojen jako ja parantaa ohjelmatyön laatua.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava ennakoarviointi toimintaohjelman tasolla ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ja 47 artiklan 5 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen määriteltävien arviointimenetelmien ja standardien mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on esitettävä ennakoarviointi viimeistään toimintaohjelman toimittamisen yhteydessä.

49 artikla

Väliarviointi

1. Väliarvioinnin tavoitteena on tutkia koko toimintaohjelman tai sen osan tehokkuutta, jotta sitä voidaan mukauttaa tuen laadun ja täytäntöönpanon parantamiseksi.

2. Toimintaohjelman väliarvioinnit tehdään suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ja sellaisella aikataululla, että 16 artiklassa tarkoitettujen strategiakeskustelun valmistelussa on mahdollista ottaa tehdyt havainnot huomioon.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

3. Väliarvioinnit tehdään jäsenvaltioiden vastuulla hallintoviranomaisten aloitteesta ja komissiota kuullen 47 artiklan 5 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen määriteltäviä arviointimenetelmiä ja standardeja käyttäen. Väliarvioinnit on toimitettava toimintaohjelman seurantakomitealle ja komissiolle.

50 artikla

Jälkiarviointi

1. Jälkiarvioinnissa tutkitaan varojen käyttöastetta, toimintaohjelman vaikuttavuutta ja tehokkuutta ja sen vaikutuksia 4 artiklassa asetettuihin tavoitteisiin ja 19 artiklan mukaisiin suuntaantaviin periaatteisiin nähden. Siinä on eriteltävä ne tekijät, jotka johtivat toimintaohjelman täytäntöönpanon onnistumiseen tai epäonnistumiseen, ottaen huomioon myös kestävä kehityksen ja parhaiden käytäntöjen näkökulmat.

2. Jälkiarviointi toteutetaan komission aloitteesta ja vastuulla sekä kuullen jäsenvaltiota ja hallintoviranomaisia, joiden on kerättävä arvioinnin toteuttamiseksi tarvittavat tiedot.

3. Jälkiarviointi saatetaan loppuun viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

II LUKU

Tiedotus ja julkistaminen

51 artikla

Tiedotus ja julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on annettava tietoja toimintaohjelmasta, toimista ja yhteisön rahoitusosuudesta ja julkistettava ne. Tiedot osoitetaan suurelle yleisölle. Niiden tavoitteena on korostaa yhteisön osuutta ja varmistaa kalatalousrahastosta myönnettävän tuen avoimuus.

2. Toimintaohjelman hallintoviranomainen vastaa ohjelman julkistamisesta seuraavasti:

a) se ilmoittaa mahdollisille tuensaajille, kalatalousalalla toimiville järjestöille, ammatillisille järjestöille, talouselämän edustajille ja työmarkkinaosapuolille, sukupuolten tasa-arvoa edistäville elimille ja asiaan kuuluville kansalaisjärjestöille, ympäristöjärjestöt mukaan luettuina, ohjelman tarjoamista mahdollisuuksista sekä rahoituksen saamista koskevista säännöistä ja menettelyistä;

b) se ilmoittaa tuensaajille yhteisön rahoituksen määrän;

c) se tiedottaa yleisölle yhteisön osuudesta toimintaohjelman toteuttamisessa sekä ohjelman tuloksista.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain tämän artiklan soveltamiseksi toteutetut aloitteet 67 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanoa koskevien vuosikertomusten ja loppukertomusten yhteydessä.

VI OSASTO

KALATALOUSRAHASTON RAHOITUSOSUUS

I LUKU

Kalatalousrahaston rahoitusosuus

52 artikla

Julkisen tuen intensiteetti

Julkisen tuen enimmäisintensiteetti vahvistetaan liitteessä II olevassa taulukossa.

53 artikla

Kalatalousrahaston rahoitusosuus

1. Toimintaohjelman hyväksymisestä tehtävässä komission päätöksessä vahvistetaan kullekin toimintalinjalle kalatalousrahastosta myönnettävän osuuden enimmäistaso ja -määrä lähentymistavoitteen ja muun kuin lähentymistavoitteen mukaan eriteltynä.

2. Kalatalousrahaston osuus lasketaan suhteessa julkisten menojen kokonaismäärään.

3. Kalatalousrahaston osuus vahvistetaan toimintalinjakohtaisesti. Kalatalousrahaston osuuteen sovelletaan seuraavia enimmäismääriä:

a) 75 prosenttia kalatalousrahaston yhteisrahoittamista julkisista kokonaismenoista lähentymistavoitealueilla, jollei 7, 8 ja 9 kohdasta muuta johdu;

b) 50 prosenttia yhteisrahoitetuista julkisista kokonaismenoista muilla kuin lähentymistavoitealueilla, jollei 7, 8 ja 9 kohdasta muuta johdu.

Jäsenvaltiot saavat kuitenkin toimintaohjelmassa soveltaa yhdenmukaista aluekohtaista tasoa toimenpiteiden tasolla.

4. Kalatalousrahaston tuki on vähintään 20 prosenttia julkisista kokonaismenoista toimintalinjaa kohti.

5. Johonkin toimeen kalatalousrahastosta myönnettävän tuen vähimmäismäärä on viisi prosenttia toimeen osoitetuista julkisista kokonaismenoista.

6. Johonkin toimeen kalatalousrahastosta myönnettävän tuen kokonaismäärä saa olla enintään 95 prosenttia toimeen osoitetuista julkisista kokonaismenoista.

7. Jos kalatalousrahastosta rahoitettavat toimet kuuluvat 24 tai 27 artiklan soveltamisalaan tai ovat osa 21 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettua pyyntiponnistuksen mukauttamissuunnitelmaa tai kuuluvat 26 artiklan 3 tai 4 kohdan soveltamisalaan, rahaston osuuden enimmäismäärää toimintalinjan 1 osalta korotetaan enintään 10 prosenttiyksikköä lähentymistavoitealueilla ja enintään 15 prosenttiyksikköä muilla kuin lähentymistavoitealueilla.

Tämä korotus vastaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimien kokonaismenojen ja toimintalinjaa 1 koskevien kokonaismenojen välistä suhdetta.

8. Jos kalatalousrahastosta rahoitettavat toimet kuuluvat 23 artiklan soveltamisalaan, kalatalousrahaston osuuden enimmäismäärää toimintalinjan 1 osalta korotetaan enintään 10 prosenttiyksikköä lähentymistavoitealueilla ja enintään 25 prosenttiyksikköä muilla kuin lähentymistavoitealueilla.

Tämä korotus vastaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimien kokonaismenojen ja toimintalinjaa 1 koskevien kokonaismenojen välistä suhdetta.

9. Jos toimia rahoitetaan kalatalousrahastosta Kreikan syrjäisillä saaristoalueilla, jotka kärsivät syrjäisestä sijainnistaan, ja syrjäisimmillä alueilla, kalatalousrahaston tuen enimmäismäärää kunkin toimintalinjan osalta korotetaan enintään 10 prosenttiyksikköä lähentymistavoitealueilla ja enintään 35 prosenttiyksikköä muilla kuin lähentymistavoitealueilla.

Kunkin toimintalinjan osalta tämä korotus vastaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimien kokonaismenojen ja toimintalinjakohtaisten kokonaismenojen välistä suhdetta.

10. Komission aloitteesta tai puolesta toteutettavat teknisen avun toimenpiteet rahoitetaan kalatalousrahastosta täysimääräisesti.

54 artikla

Päällekkäisyyksien estäminen

Kalatalousrahastosta yhteisrahoitettuja menoja ei voida tukea muista yhteisön rahoitusvälineistä.

55 artikla

Menojen tukikelpoisuus

1. Menoihin voidaan myöntää kalatalousrahaston rahoitusosuutta, jos tuensaajat ovat tosiasiallisesti maksaneet ne sen päivän, jona toimintaohjelma esitetään komissiolle, tai 1 päivän tammikuuta 2007, sen mukaan, kumpi on aiempi, ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana. Yhteisrahoitetut toimet eivät ole saaneet päättyä ennen tukikelpoisuuden alkamispäivää.

2. Edellä 1 kohdasta poiketen luontaisuuritukset, poistokustannukset ja yleiskustannukset voidaan käsitellä tuensaajien toimien täytäntöönpanossa maksamina menoina seuraavien edellytyksin:

- a) jäljempänä 4 kohdassa vahvistetuissa tukikelpoisuussäännöissä säädetään tällaiset menot tukikelpoisiksi;
- b) menojen määrästä on näyttöarvoltaan laskuihin rinnastettavat kirjanpitositteet;
- c) luontaisuurituksen osalta rahastoista maksettava yhteisrahoitus ei ylitä tukikelpoisten menojen kokonaismäärää tällaisten suoritusten arvo pois luettuna.

3. Menoihin voidaan myöntää kalatalousrahaston rahoitusosuutta ainoastaan, jos ne ovat aiheutuneet hallintoviranomaisen päättämistä toimista seurantakomitean ennalta vahvistamien perusteiden mukaisesti.

Uudet menot, jotka aiheutuvat 18 artiklassa tarkoitettusta toimintaohjelman tarkistamisesta, ovat tukikelpoisia siitä päivästä, jona toimintaohjelman tarkistamista koskeva pyyntö on toimitettu komissiolle.

4. Menojen tukikelpoisuutta koskevat säännöt hyväksytään kansallisella tasolla lukuun ottamatta tässä asetuksessa säädettyjä poikkeuksia. Säännöt koskevat kaikkia toimintaohjelman mukaisesti ilmoitettuja julkisia menoja.

5. Seuraavat menot eivät ole tukikelpoisia:
- arvonlisävero, lukuun ottamatta sellaista arvonlisäveroa, josta ei voi saada palautusta, kun sen maksaa tosiasiallisesti ja lopullisesti tuensaaja, joka ei ole jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston kuudennen arvonlisäverodirektiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu muu kuin verovelvollinen;
 - lainan korot, tämän rajoittamatta 8 kohdan soveltamista;
 - maan hankinta, jos sen hankintahinta ylittää 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaismenoista;
 - asuminen.
6. Edellä 1, 3 ja 4 kohta eivät rajoita 46 artiklan 1 kohdan säännösten soveltamista.
7. Niiden toimien osalta, joihin ei sisälly edunsaajan menoja, kalatalousrahaston tuen saamiseen kelpoiset menot ovat edunsaajalle maksettavaa julkista tukea.
8. Sen estämättä, mitä 5 kohdan b alakohdassa säädetään, kalatalousrahaston tuki voidaan suorittaa muussa muodossa kuin suorana tukena, jota ei tarvitse maksaa takaisin. Yksityiskohtaiset säännöt annetaan 101 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

56 artikla

Toimien pysyvyys

1. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on varmistettava, että toimi saa kalatalousrahaston tukea ainoastaan, jos kyseiseen toimeen ei kohdistu viiden vuoden kuluessa siitä, kun toimivaltainen kansallinen viranomainen tai hallintoviranomainen on tehnyt tuen myöntämistä koskevan päätöksen, sellaisia huomattavia muutoksia, jotka
- vaikuttavat sen luonteeseen tai täytäntöönpanon edellytyksiin tai hyödyttävät aiheettomasti jotakin yritystä tai julkista elintä;
- tai
- johtuvat joko infrastruktuurin jonkin osan omistussuhteissa tapahtuneista muutoksista taikka tuotantotoiminnan lopettamisesta tai sen sijainnin muuttumisesta.

(1) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/18/EY (EUVL L 51, 22.2.2006, s. 12).

2. Hallintoviranomaisen on ilmoitettava komissiolle 67 artiklassa tarkoitetuissa vuosittaisessa ja lopullisessa täytäntöönpanoa koskevassa kertomuksessa kaikki 1 kohdassa tarkoitettut muutokset.

3. Aiheettomasti maksetut määrät on perittävä takaisin VIII osaston II ja III luvun mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot ja komissio huolehtivat siitä, että kalatalousrahastosta ei myönnetä tukea yrityksille, joihin kohdistetaan tuen takaisin perimistä koskeva menettely 3 kohdan mukaisesti tuotantotoiminnan siirtämisen vuoksi jäsenvaltion sisällä tai toiseen jäsenvaltioon.

VII OSASTO

HALLINNOINTI, SEURANTA JA VALVONTA

I LUKU

Hallinto- ja valvontajärjestelmät

57 artikla

Hallinto- ja valvontajärjestelmien yleiset periaatteet

- Jäsenvaltioiden perustamissa toimintaohjelmien hallinto- ja valvontajärjestelmissä on oltava säännökset
 - joissa määritellään hallinnosta ja valvonnasta vastaavien elinten tehtävät ja tehtävien jako kunkin elimen sisällä;
 - tehtävien erottamista koskevan periaatteen noudattamisesta kyseisten elinten välillä ja kunkin elimen sisällä;
 - menettelyistä toimintaohjelman mukaisesti ilmoitettujen menojen oikeellisuuden ja asianmukaisuuden varmistamiseksi;
 - sähköisessä muodossa olevista luotettavista kirjanpitoa, seuranta- ja tilinpäätösraportointia koskevista järjestelmistä;
 - raportointi- ja seurantajärjestelmästä, jos vastuussa oleva elin siirtää tehtävien suorittamisen toiselle elimelle;
 - järjestelyistä järjestelmän toiminnan tarkastamiseksi;
 - järjestelmistä ja menettelyistä asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi;
 - sääntöjenvastaisuuksia ja aiheettomasti maksettujen summien takaisinperintää koskevista raportointi- ja seurantamenettelyistä.

2. Edellä e ja f alakohdassa säädettyjen toimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa kyseiseen toimintaohjelmaan osoitettujen julkisten menojen kokonaismäärään.

58 artikla

Viranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltion on nimettävä toimintaohjelmalle seuraavat:

- a) hallintoviranomainen toimintaohjelman hallinnoimiseksi;
- b) todentamisviranomainen, jonka tehtävänä on todentaa menoilmoitukset ja maksupyynnöt ennen kuin ne lähetetään komissiolle;
- c) tarkastusviranomainen, jonka on oltava hallintoviranomaisesta ja todentamisviranomaisesta toiminnallisesti riippumattonta ja jonka tehtävänä on tarkastaa hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokas toiminta.

2. Jäsenvaltio voi nimetä yhden tai useampia välittäviä elimiä suorittamaan jotkin tai kaikki hallinto- tai todentamisviranomaisen tehtävät kyseisen viranomaisen vastuulla.

3. Jäsenvaltion on hyväksyttävä säännöt, jotka koskevat sen suhteita 1 kohdassa tarkoitettuihin viranomaisiin sekä niiden suhteita komissioon.

4. Jollei 57 artiklan 1 kohdan b alakohdasta muuta johdu, jotkin tai kaikki 1 kohdassa tarkoitettut viranomaiset voivat olla saman elimen osia.

59 artikla

Hallintoviranomaisen tehtävät

Toimintaohjelman hallintoviranomainen vastaa toimintaohjelman hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen ja erityisesti

- a) sen varmistamisesta, että rahoitettavat toimet valitaan toimintaohjelmaan sovellettavien perusteiden mukaisesti ja että ne noudattavat koko täytäntöönpanoajan niitä koskevia yhteisön ja kansallisia sääntöjä;

b) yhteisrahoitettujen tuotteiden ja palveluiden toimituksen tarkastamisesta ja sen varmistamisesta, että edunsaajien ilmoittamat menot ovat todella aiheutuneet ja ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia; yksittäisten toimien paikan päällä suoritettavia tarkastuksia voidaan tehdä otantaperiaatteella noudattaen yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka komissio hyväksyy 101 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti;

c) sen varmistamisesta, että käytössä on sähköinen tietojärjestelmä toimintaohjelman kutakin toimea koskevan kirjanpitoaineiston tallentamiseksi ja säilyttämiseksi sekä että varainhoitoa, seuranta, todentamista, tarkastamista ja arviointia varten tarvittavat täytäntöönpanoa koskevat tiedot kerätään;

d) sen varmistamisesta, että tuensajilla ja muilla toimen täytäntöönpanoon osallistuvilla elimillä on joko erillinen kirjanpitojärjestelmä tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville tapahtumille, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisten kirjanpitosääntöjen soveltamista;

e) sen varmistamisesta, että 48 ja 49 artiklassa tarkoitettujen toimintaohjelmien arvioinnit tehdään 47 artiklan mukaisesti;

f) sellaisten menettelyjen käyttöön ottamisesta, joilla varmistetaan, että kaikki menot ja tarkastuksia koskevat asiakirjat, joita tarvitaan asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi, säilytetään 87 artiklan vaatimusten mukaisesti;

g) sen varmistamisesta, että todentamis- ja tarkastusviranomaiset saavat kaikki todentamista ja tarkastusta varten tarvitsemansa tiedot menojen koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

h) seurantakomitean työn ohjaamisesta ja sellaisten asiakirjojen toimittamisesta sille, joita tarvitaan toimintaohjelman täytäntöönpanon laadun seurantaan ohjelman erityistavoitteet huomioon ottaen;

i) täytäntöönpanoa koskevien vuosikertomusten ja loppukertomusten laatimisesta ja komissiolle toimittamisesta sen jälkeen, kun seurantakomitea on ne hyväksynyt;

j) edellä 51 artiklassa säädettyjen tiedottamista ja julkisuutta koskevien vaatimusten noudattamisen varmistamisesta.

60 artikla

Todentamisviranomaisen tehtävät

Toimintaohjelman todentamisviranomaisen on vastuussa erityisesti

- a) todennettujen menoilmoitusten ja maksupyyntöjen laatimisesta ja komissiolle toimittamisesta;
- b) sen todentamisesta, että
 - i) menoilmoitus on todenmukainen, luotettavan kirjanpitojärjestelmän mukaan laadittu ja todennettavissa oleviin asiakirjoihin perustuva;
 - ii) ilmoitettu meno on sovellettavien yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukainen ja on aiheutunut niistä toimista, jotka on valittu rahoitettaviksi ohjelmaan sovellettavien perusteiden mukaisesti ja jotka ovat sovellettavien yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;
- c) sen varmistamisesta, että menoilmoituksiin sisältyviin menoihin liittyvistä toteutetuista menettelyistä ja suoritetuista varmennuksista saatujen tietojen pohjalta voidaan suorittaa asianmukainen todentaminen;
- d) kaikkien tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulosten huomioon ottamisesta todentamista varten;
- e) komissiolle toimitettuja menoja koskevan kirjanpitoaineiston säilyttämisestä sähköisessä muodossa;
- f) takaisinperittävien määrien ja sellaisten määrien kirjaamisesta, jotka on palautettu johonkin toimeen tarkoitettun rahoitusosuuden täysimääräisen tai osittaisen peruuttamisen johdosta. Ennen toimintaohjelman päättämistä takaisin perityt määrät, jotka on palautettava Euroopan unionin yleiseen talousarvioon 97 artiklan mukaisesti tehtyjen rahoitusoikaisujen jälkeen, vähennetään seuraavasta menoilmoituksesta.

61 artikla

Tarkastusviranomaisen tehtävät

1. Toimintaohjelman tarkastusviranomaisen on vastuussa erityisesti

- a) sen varmistamisesta, että toimintaohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan tarkastamiseksi tehdään tarkastuksia;
- b) sen varmistamisesta, että ilmoitettujen menojen tarkastamiseksi tehdään toimia koskevia tarkastuksia tarkoituksenmukaisten otosten pohjalta;

c) siitä, että se esittää komissiolle yhdeksän kuukauden kuluessa toimintaohjelman hyväksymisestä a ja b alakohdan mukaisesti tarkastuksia suorittavia elimiä koskevan tarkastusstrategian, käytettävän menetelmän, toimiin kohdistuvia tarkastuksia koskevan otantamenettelyn sekä alustavan tarkastussuunnitelman sen varmistamiseksi, että tärkeimmät elimet tarkastetaan ja että tarkastukset jakautuvat tasaisesti koko ohjelmakaudelle;

d) sen varmistamisesta, että hallinto- ja todentamisviranomaisen saavat kaikki tarpeelliset tiedot toimitetuista tarkastuksista;

e) kunakin vuonna viimeistään 31 päivänä joulukuuta vuodesta 2008 vuoteen 2015

i) komissiolle toimitettavasta vuotuisesta tarkastuskertomuksesta, jossa esitetään kyseisen vuoden 30 päivänä kesäkuuta päättyvällä 12 kuukauden jakson aikana tarkastusstrategian mukaisesti toteutettujen toimintaohjelmaa koskeneiden tarkastusten havainnot sekä ohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmissä mahdollisesti havaitut puutteellisuudet. Ensimmäinen kertomus, joka on esitettävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008, kattaa 1 päivän tammikuuta 2007 ja 30 päivän kesäkuuta 2008 välisen kauden. Tiedot, jotka koskevat 1 päivän heinäkuuta 2015 jälkeisellä kaudella tehtyjä tarkastuksia, on sisällytettävä f alakohdassa tarkoitettuun ohjelman päättämistä koskevaan ilmoitukseen liitettävään lopulliseen tarkastuskertomukseen;

ii) tarkastusviranomaisen vastuulla tehtyihin tarkastuksiin perustuvan lausunnon antamisesta siitä, toimiiko hallinto- ja valvontajärjestelmä tehokkaasti, niin että se antaa kohtuullisen varmuuden komissiolle esitettyjen menoilmoitusten oikeellisuudesta ja näin ollen kohtuullisen varmuuden niiden taustalla olevien taloustoimien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta;

iii) osittaista päättämistä koskevan ilmoituksen toimittamisesta tarvittaessa 85 artiklan nojalla; ilmoituksessa arvioidaan kyseisten menojen laillisuus ja sääntöjenmukaisuus;

f) komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2017 annettavasta päättämistä koskevasta ilmoituksesta, jossa arvioidaan loppuerää koskevan maksupyynnön pätevyys sekä lopullisen menoilmoituksen, jonka tukena on lopullinen tarkastuskertomus, perusteena olevien taloustoimien laillisuus ja sääntöjenmukaisuus.

2. Tarkastusviranomaisen on varmistettava, että tarkastuksessa otetaan huomioon kansainvälisesti hyväksytyt tarkastussuosituksukset.

3. Kun 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tarkastukset suoritetaan jokin muu elin kuin tarkastusviranomaisen, viimeksi mainitun on huolehdittava siitä, että näiden elinten toiminta on tarpeeksi riippumaton.

4. Komissio toimittaa 1 kohdan c alakohdan mukaisesti esitettyä tarkastusstrategiaa koskevat huomautuksensa viimeistään kolmen kuukauden kuluttua saatuaan sen. Jos tämän määräajan kuluessa ei ole esitetty huomautuksia, strategia katsotaan hyväksytyksi.

II LUKU

Seuranta

62 artikla

Seurantaan koskevat periaatteet

1. Seurannassa tarkastellaan toimintaohjelman moitteetonta täytäntöönpanoa.

2. Seurantaan suorittavat ensisijaisesti seurantakomitea ja hallintoviranomainen.

3. Komissio osallistuu seurantaan seurantakomiteassa ja toimintaohjelman vuositarkistuksen yhteydessä, mihin siihen kuuluu erityisesti vuosittaisen täytäntöönpano- ja tarkastuskertomusten analyysi.

4. Komissio ja jäsenvaltiot vaihtavat seurantaan varten tietoja sähköisesti 102 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti.

63 artikla

Seurantakomitea

Jäsenvaltion on perustettava toimintaohjelmaa varten seurantakomitea yhteisymmärryksessä hallintoviranomaisen kanssa ja kuultuaan kumppaneita 8 artiklan mukaisesti. Seurantakomitea on perustettava kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona toimintaohjelman hyväksymistä koskevasta päätöksestä on ilmoitettu jäsenvaltiolle.

Seurantakomitea laatii työjärjestyksensä noudattaen asianomaisen jäsenvaltion institutionaalisia, oikeudellisia ja taloudellisia puitteita ja hyväksyy sen yhteisymmärryksessä hallintoviranomaisen kanssa toteutukseen tehtäviään tämän asetuksen mukaisesti.

64 artikla

Kokoonpano

1. Seurantakomitean puheenjohtajana toimii jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen edustaja.

Jäsenvaltio päättää komitean kokoonpanosta 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja yhteisymmärryksessä hallintoviranomaisen kanssa.

2. Komission edustaja osallistuu omasta aloitteestaan seurantakomitean työhön neuvonantajana ominaisuudessa.

65 artikla

Tehtävät

Seurantakomitean on varmistettava toimintaohjelman täytäntöönpanon tehokkuus ja laatu seuraavasti:

- sen on tutkittava ja hyväksyttävä rahoitettavien toimien valintaperusteet kuuden kuukauden kuluessa toimintaohjelman hyväksymisestä sekä hyväksyttävä näiden valintaperusteiden mahdollinen tarkistus ohjelmatyön tarpeita vastaavasti;
- sen on tarkasteltava säännöllisesti toimintaohjelman erityistavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistystä hallintoviranomaisen sille toimittamien asiakirjojen perusteella;
- sen on tarkasteltava täytäntöönpanon tuloksia, erityisesti kullekin toimintalinjalle asetettujen tavoitteiden saavuttamista ja 49 artiklassa tarkoitettuja väliarviointeja;
- sen on tutkittava ja hyväksyttävä 67 artiklassa tarkoitettujen täytäntöönpanoa koskevat vuosikertomukset ja loppukertomukset ennen niiden lähettämistä komissiolle;
- sille on annettava vuosittainen tarkastuskertomus ja kaikki asiaan kuuluvat huomautukset, joita komissio mahdollisesti tekee tarkasteltuaan kertomusta;
- jäsenvaltion aloitteesta sille voidaan antaa 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen komissiolle kirjallisesti toimitettujen tietojen;
- se voi ehdottaa hallintoviranomaiselle mitä tahansa toimintaohjelman tarkistusta tai tarkastelua, joka mahdollistaa 4 artiklassa säädettyjen kalatalousrahaston tavoitteiden saavuttamisen tai parantaa sen hallintoa, varainhoito mukaan luettuna;
- sen on tutkittava kaikki ehdotukset kalatalousrahaston tukea koskevan komission päätöksen sisällön muuttamiseksi ja hyväksyttävä ne.

66 artikla

Seurantajärjestelyt

1. Hallintoviranomaisen ja seurantakomitean on varmistettava toimintaohjelman täytäntöönpanon laatu.

2. Hallintoviranomaisen ja seurantakomitea toteuttavat seurannan rahoitusta koskevien sekä toimintaohjelmassa määriteltujen, 20 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen indikaattoreiden perusteella.

3. Tilastot jaotellaan sukupuolen ja edunsaajina olevien yritysten koon mukaan, jos se on tukitoimen luonteen kannalta mahdollista.

4. Tätä varten komission ja jäsenvaltioiden välillä tapahtuva tietojen vaihto toteutetaan sähköisesti noudattaen 102 artiklassa tarkoitettuja soveltamissääntöjä.

67 artikla

Täytäntöönpanoa koskevat vuosikertomukset ja loppukertomukset

1. Viimeistään kunkin vuoden kesäkuun 30 päivänä, ja ensimmäisen kerran vuonna 2008, hallintoviranomaisen on toimitettava komissiolle toimintaohjelman täytäntöönpanoa koskeva vuosikertomus ja loppukertomus viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2017.

2. Jotta toimintaohjelman täytäntöönpanosta saataisiin selvä kuva, 1 kohdassa tarkoitetuissa vuosikertomuksissa on oltava seuraavat tiedot:

- a) toimintaohjelman ja painopisteiden täytäntöönpanossa saavutettu edistys suhteessa niiden todennettavissa oleviin erityistavoitteisiin ilmaistuna määrällisesti aina, kun se on mahdollista, käyttäen 20 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja toimintalinjatason indikaattoreita;
- b) sellaiset yleistilanteen muutokset, joilla on suoria vaikutuksia tuen täytäntöönpanoon, erityisesti huomattavat sosioekonomisen tilanteen muutokset sekä kansallisen, alueellisen tai alakohtaisen politiikan muutokset ja tarvittaessa niiden seuraukset kalatalousrahastosta ja muista rahoitusvälineistä saatavan tuen väliselle johdonmukaisuudelle;
- c) toimintaohjelman rahoituksen täytäntöönpano, jossa eritellen lähentymistavoitteen ja muun kuin lähentymistavoitteen mukaan erikseen ja yksityiskohtaisesti kunkin toimintalinjan osalta
 - i) hallintoviranomaiselle toimitettuihin maksupyyntöihin sisällytetyt tuensaajien maksamat menot ja vastaava julkisen rahoitusosuus;

- ii) komissiolta saatujen maksujen kokonaismäärä, jossa ilmoitetaan määrällisinä 66 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen rahoitusindikaattorit;

ja

- iii) maksujen suorittamisesta tuensaajille vastaavan elimen maksamat menot;
- d) hallintoviranomaisen ja seurantakomitean täytäntöönpanon laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi toteuttamat toimet, erityisesti
 - i) seurantaa ja arviointia koskevat toimenpiteet, tietojenkeruumenetelmät mukaan luettuina;
 - ii) tiivistelmä kaikista toimintaohjelman täytäntöönpanossa kohdatuista merkittävistä ongelmista ja toteutetuista toimenpiteistä, 69 artiklan 2 kohdan nojalla tehtyjen huomautusten aiheuttamat toimet mukaan luettuina;
 - iii) teknisen avun käyttö;
 - e) toimenpiteet toimintaohjelmasta tiedottamisesta ja sen julkisuudesta huolehtimiseksi;
 - f) selvitys toimintaohjelman täytäntöönpanokaudella 96 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen peruuttamisen vuoksi hallintoviranomaiselle tai jollekin muulle viranomaiselle palautetun tuen käytöstä;
 - g) selvitys tapauksista, joissa on havaittu 56 artiklassa tarkoitettu huomattava muutos;
 - h) yhteisön lainsäädännön noudattamiseen liittyvät merkittävät ongelmat, joita on ilmennyt toimintaohjelman täytäntöönpanossa, ja niiden hoitamiseksi toteutetuista toimista.
- Komissiolle toimitettavien tietojen määrän on oltava oikeassa suhteessa kyseisen toimintaohjelman julkisten menojen kokonaismäärään. Näistä tiedoista voidaan tarvittaessa toimittaa yhteenveto.
- Edellä b, d, e, f ja g alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei tarvitse toimittaa, jollei edelliseen kertomukseen verrattuna ole tapahtunut merkittäviä muutoksia.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja kertomuksia pidetään hyväksyttävänä, jos niihin sisältyvät kaikki 2 kohdassa luetellut tiedot. Komissio ilmoittaa viidentoista työpäivän kuluessa jäsenvaltiolle, onko kertomus hyväksyttävä.

4. Komissio tekee päätöksen hallintoviranomaisen sille toimitaman täytäntöönpanoa koskevan vuosikertomuksen sisällöstä kahden kuukauden kuluessa. Täytäntöönpanoa koskevan loppukertomuksen osalta määräaika on viisi kuukautta. Jos komissio ei vastaa säädettyssä määräajassa, kertomuksen katsotaan tulleen hyväksytyksi.

68 artikla

Komission vuosikertomus

1. Viimeistään kunkin vuoden joulukuun 31 päivänä, ja ensimmäisen kerran vuonna 2008, komissio antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle kertomuksen tämän asetuksen tosiasiallisesta täytäntöönpanosta edellisen vuoden aikana.

2. Kertomuksessa esitetään tiivistetysti toimintaohjelmien täytäntöönpanoon liittyvät keskeiset tulokset, kehityssuunnat ja haasteet.

3. Lisäksi komission vuosikertomukseen on sisällyttävä

- a) tiivistelmä kalatalousrahaston toiminnasta jäsenvaltioittain ja siihen sisältyen erittely sidotuista ja maksetuista määrärahoista jäsenvaltioittain sekä komission ja jäsenvaltioiden suorittamasta teknisen avun käytöstä;
- b) arviointi kalatalousrahaston toimien yhteensovittamisesta rakennerahastojen ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston toimien kanssa;
- c) edellä 49 artiklassa säädettyjen arviointien huomautukset niin pian kuin ne ovat saatavilla;
- d) neljättä vuosikertomusta annettaessa ja jälleen ohjelmakauden viimeistä vuotta koskevaa kertomusta annettaessa, tiivistelmä komission puolesta tehdyistä ja jäsenvaltioiden perustamia hallinto- ja valvontajärjestelmiä koskevista tarkastuksista sekä jäsenvaltioiden tekemien kalatalousrahaston tukea koskevien tarkastusten tuloksista ja tarvittaessa toteutetuista rahoitusoikaisuista.

4. Kertomuksen on perustuttava jäsenvaltioiden vuosikertomuksia koskevaan komission tarkasteluun ja arviointiin sekä muihin saatavilla oleviin tietoihin. Erityisesti vuonna 2012 tässä kertomuksessa on otettava huomioon myös 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen strategisen keskustelun tulokset ja muut saatavilla olevat tiedot. Kertomuksessa esitetään jäsenvaltioiden ja komission toteuttamat tai suunnittelemaat seuranta-toimenpiteet, jotka mahdollistavat kertomuksessa esitettyjen huomautusten asianmukaisen seurannan.

69 artikla

Toimintaohjelmien vuosittainen tarkastelu

1. Joka vuosi 67 artiklassa tarkoitettua täytäntöönpanoa koskevan vuosikertomuksen antamisen yhteydessä ja komission lausunto huomioon ottaen, komissio ja hallintoviranomainen tarkastelevat toimintaohjelman täytäntöönpanossa saavutettua edistystä, edeltävänä vuonna saavutettuja keskeisiä tuloksia, rahoituksen toteutusta ja muita tekijöitä, jotta täytäntöönpanoa voitaisiin parantaa.

Lisäksi voidaan tarkastella 61 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa tarkoitettua vuosittaisessa tarkastuskertomuksessa esiteltyjä hallinto- ja valvontajärjestelmän toimintaa koskevia näkökohtia ja tämä suoritetaan tarvittaessa yhdessä tarkastusviranomaisen kanssa.

2. Komissio voi esittää tämän tarkastelun perusteella 1 kohdassa tarkoitettua tarkastelun jälkeen ja tarvittaessa tarkastusviranomaisen kanssa huomautuksia jäsenvaltiolle ja hallintoviranomaiselle, joiden on ilmoitettava niistä seurantakomitealle. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle huomautusten perusteella toteutetuista toiminnoista.

3. Kun ohjelmakaudella 2000–2006 myönnettyjä tukia koskevat jälkiarvioinnit ovat käytettävissä, kokonaistuloksia tarkastellaan seuraavan vuositarkastelun yhteydessä.

III LUKU

Jäsenvaltioiden ja komission velvollisuudet

1 jakso

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

70 artikla

Hallinto ja valvonta

1. Jäsenvaltiot vastaavat toimintaohjelmien hallinnon ja valvonnan varmistamisesta erityisesti seuraavien toimenpitein:

- a) jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimintaohjelmien hallinto- ja valvontajärjestelmät on perustettu 57–61 artiklan mukaisesti ja että järjestelmät toimivat tehokkaasti;
- b) jäsenvaltioiden on estettävä, paljastettava ja oikaistava sääntöjenvastaisuudet sekä perittävä takaisin aiheettomasti maksetut määrät tarvittaessa viivästyskorkeineen. Niiden on ilmoitettava niistä komissiolle ja tiedotettava komissiolle hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen etenemisestä.

2. Jos tuensaajalle aiheettomasti maksettuja määriä ei voida periä takaisin, jäsenvaltio vastaa menetettyjen määrien korvaamisesta Euroopan unionin yleiseen talousarvioon silloin, kun voidaan todeta, että aiheutunut menetys on johtunut sen virheestä tai laiminlyönnistä.

71 artikla

Hallinto- ja valvontajärjestelmien perustaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ennen ensimmäisen välimaksupyynnön esittämistä tai viimeistään 12 kuukauden kuluttua toimintaohjelman hyväksymisestä näitä järjestelmiä koskeva kuvaus, johon sisältyvät erityisesti organisaatio ja menettelyt, jotka koskevat

- a) hallinto- ja todentamisviranomaisia ja välittäviä elimiä;
- b) tarkastusviranomaista ja kaikkia muita sen vastuulla tarkastuksia tekeviä elimiä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun kuvaukseen on liitettävä kertomus, jossa esitetään järjestelmien perustamista koskevan arvioinnin tulokset ja lausunto siitä, ovatko ne 57–61 artiklan mukaiset. Jos lausunnossa on varauksia, kertomuksessa on todettava puutteiden vakavuus. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle toteutettavista oikaisu-toimenpiteistä ja niiden toteuttamisaikataulu sekä sen jälkeen annettava vahvistus siitä, että toimenpiteet on toteutettu ja että vastaavat varaukset on poistettu.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu kertomus katsotaan hyväksytyksi ja ensimmäinen välimaksu suoritetaan seuraavissa tilanteissa:

- a) kolmen kuukauden kuluessa kertomuksen vastaanottamisesta, jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu lausunto ei sisällä varauksia ja jos komissio ei ole esittänyt huomautuksia;
- b) jos lausunnossa on varauksia, sen jälkeen kun komissiolle on annettu vahvistus siitä, että järjestelmien keskeisiä osia koskevat oikaisu-toimenpiteet on toteutettu ja vastaavat varaukset on poistettu, ja, jos komissio ei esitä huomautuksia, kolmen kuukauden kuluessa vahvistamisesta.

Jos varaukset koskevat ainoastaan yhtä toimintalinjaa, ensimmäinen välimaksu suoritetaan niiden toimintaohjelman toimintalinjojen osalta, joihin ei ole varauksia.

3. Tarkastusviranomainen tai sellainen julkinen tai yksityinen elin, jonka toiminta on riippumaton hallinto- tai todentamisviranomaisista ja joka ottaa työssään huomioon kansainvälisesti hyväksytyt tarkastussuosituksukset, laatii 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen ja lausunnon.

2 jakso

Komission velvollisuudet

72 artikla

Komission velvollisuudet

1. Komissio varmistaa 71 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, että jäsenvaltiot ovat perustaneet 57–61 artiklan mukaiset hallinto- ja valvontajärjestelmät, sekä vuotuisten tarkastuskertomusten, tarkastusviranomaisen vuotuisen lausunnon ja omien tarkastustensa perusteella, että järjestelmät toimivat tehokkaasti toimintaohjelmien täytäntöönpanon ajan.

2. Jäsenvaltioiden suorittamia tarkastuksia rajoittamatta komission virkamiehet tai komission valtuuttamat edustajat voivat suorittaa paikan päällä tehtäviä tarkastuksia hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan tarkastamiseksi kiireellisiä tapauksia lukuun ottamatta vähintään 10 työpäivän varoitusajalla; näihin voi kuulua toimintaohjelmaan sisältyviä toimia koskevia tarkastuksia. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

Komission virkamiehillä tai komission valtuuttamilla edustajilla, joilla on asianmukainen toimivalta suorittaa paikan päällä tehtäviä tarkastuksia, on oltava mahdollisuus tutustua tilikirjoihin ja kaikkiin muihin rahastosta rahoitettaviin menoihin liittyviin asiakirjoihin, myös asiakirjoihin ja niihin metatietoihin, jotka on laadittu tai joita on saatu tai joita säilytetään sähköisessä muodossa.

Edellä mainitut tarkastusvaltuudet eivät vaikuta niiden kansallisten säännösten soveltamiseen, joiden mukaan tietyt toimet kuuluvat ainoastaan kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti nimetyille virkamiehille. Komission valtuuttamat edustajat eivät esimerkiksi saa osallistua yksityisissä tiloissa suoritettaviin käynteihin tai jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaiseen epäiltyjen viralliseen kuulusteluun. Tällä tavoin hankittujen tietojen on kuitenkin oltava heidän saatavillaan.

3. Komissio voi vaatia jäsenvaltiota suorittamaan paikan päällä tehtävän tarkastuksen järjestelmien tehokkaan toiminnan tai yhden taikka useamman toimen moitteettomuuden tarkastamiseksi. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

73 artikla

Yhteistyö jäsenvaltioiden tarkastusviranomaisten kanssa

1. Komissio tekee yhteistyötä toimintaohjelman tarkastusviranomaisen kanssa kummankin tarkastussuunnitelmien ja -menetelmien yhteensovittamiseksi ja vaihtaa viipymättä tietoja hallinto- ja valvontajärjestelmien tarkastusten tuloksista resursien parhaan mahdollisen käytön varmistamiseksi ja aiheettoman päällekkäisen työn välttämiseksi.

Komissio ja tarkastusviranomainen tapaavat säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa, jolleivät ne toisin sovi, tutkiakseen yhdessä 61 artiklan mukaisesti annettua vuotuista tarkastuskertomusta ja lausuntoa ja vaihtaakseen näkemyksiä muista toimintaohjelman hallinnon ja valvonnan parantamiseen liittyvistä kysymyksistä.

2. Omaa tarkastusstrategiaansa määritellään komissio yksilöi ne toimintaohjelmat, joiden osalta 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua järjestelmän vaatimustenmukaisuutta koskeva lausunto on varaukseton tai joiden osalta varaukset on peruttu oikaisutoimenpiteiden johdosta, joiden osalta tarkastusviranomaisen tarkastusstrategia on tyydyttävä ja joiden osalta on komission ja jäsenvaltion tekemien tarkastusten tulosten perusteella saatu kohutuullinen varmuus siitä, että hallinto- ja valvontajärjestelmät toimivat tehokkaasti.

3. Mainittujen toimintaohjelmien osalta komissio voi päättää, että se voi luottaa järjestelmien tehokkaan toiminnan osalta pääasiallisesti 61 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun lausuntoon ja että se suorittaa paikan päällä tehtäviä tarkastuksia vain, jos on sellaisiin järjestelmän puutteisiin viittaavaa näyttöä, jotka vaikuttavat komissiolle todennettuihin menoihin sellaisena vuonna, jota varten on toimitettu kyseisiä puutteita koskevia 61 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdan mukainen lausunto, joka ei sisällä varauksia.

Jos komissio tekee tällaisen päätöksen, se ilmoittaa siitä kyseiselle jäsenvaltiolle. Jos on olemassa puutteisiin viittaavaa näyttöä, komissio voi vaatia jäsenvaltiota tekemään tarkastuksia 72 artiklan 3 kohdan mukaisesti tai se voi toteuttaa omia tarkastuksiaan 72 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

VIII OSASTO

VARAINHOITO

I LUKU

Varainhoito

1 jakso

Talousarviositoumukset

74 artikla

Talousarviositoumukset

Toimintaohjelmia koskevat yhteisön talousarviositoumukset, jäljempänä "talousarviositoumukset", toteutetaan kunkin lähentymistavoitteen tai muun kuin lähentymistavoitteen osalta vuosittain 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana. Ensimmäinen talousarviositoumus tehdään ennen kuin komissio on tehnyt päätöksen toimintaohjelman hyväksymisestä. Komissio tekee pääsääntöisesti kunkin vuoden huhtikuun 30 päivään mennessä kaikki myöhemmät talousarviositoumukset 17 artiklassa tarkoitettua, kalatalousrahaston tuen myöntämistä koskevan päätöksen perusteella.

2 jakso

Maksut

75 artikla

Maksuja koskevat yhteiset säännöt

1. Komissio suorittaa kalatalousrahaston tukeen liittyvät maksut talousarviomäärärahojen mukaisesti. Kukin maksu kirjataan aikaisimpaan avoimeen talousarviositoumukseen.

2. Maksut suoritetaan ennakkomaksuna, välimaksuina ja loppumaksuna. Ne maksetaan jäsenvaltion nimeämälle elimelle.

3. Jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle viimeistään kunkin vuoden huhtikuun 30 päivänä alustava arvio niiden todennäköisistä maksupyynnöistä kuluvan varainhoitovuoden ja sitä seuraavan varainhoitovuoden osalta.

4. Kaikki rahoitusta koskevat toimet komission ja jäsenvaltioiden nimeämien viranomaisten ja elinten välillä tehdään sähköisessä muodossa noudattaen 102 artiklassa tarkoitettuja soveltamissääntöjä. Ylivoimaisen esteen sattuessa ja erityisesti yhteisen tietokonejärjestelmän toiminnan häiriintyessä tai pysyvän yhteyden puuttuessa jäsenvaltio voi toimittaa menoilmoituksen ja maksupyynnön tulosteena.

76 artikla

Välimaksujen laskemista koskevat säännöt

1. Välimaksut lasketaan soveltamalla kunkin toimintalinjan osalta ja kunkin lähentymistavoitteen tai muun kuin lähentymistavoitteen osalta todentamisviranomaisen todentamassa menoilmoituksessa ilmoittamaan julkiseen rahoitusosuuteen yhteisön yhteisrahoitusosuuden määrää, joka on vahvistettu kyseiselle toimintalinjalle ja kyseiselle tavoitteelle kulloisenkin rahoitussuunnitelman mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdasta poiketen välimaksu voi jäsenvaltion erityisestä ja asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä poikkeuksellisesti olla tuensajille toimintalinjan ja tavoitteen mukaisesti maksetun tai maksettavan yhteisön tuen määrä. Jäsenvaltion on ilmoitettava tämä määrä menoilmoituksessa.

77 artikla

Loppumaksujen laskemista koskevat säännöt

Loppumaksu on pienempi seuraavista määristä:

- a) määrä, joka lasketaan soveltamalla kunkin toimintalinjan osalta ja kunkin lähentymistavoitteen tai muun kuin lähentymistavoitteen osalta todentamisviranomaisen todentamassa lopullisessa menoilmoituksessa ilmoittamaan julkiseen rahoitusosuuteen yhteisön yhteisrahoitusosuuden määrää, joka on vahvistettu kyseiselle toimintalinjalle ja kyseiselle tavoitteelle kulloisenkin rahoitussuunnitelman mukaisesti;
- b) tuensajille kunkin toimintalinjan ja kunkin tavoitteen mukaisesti maksetun tai maksettavan yhteisön tuen määrä. Jäsenvaltion on ilmoitettava viimeksi mainittu määrä todentamisviranomaisen todentamassa viimeisessä menoilmoituksessa kunkin toimintalinjan ja kunkin tavoitteen osalta.

78 artikla

Menoilmoitus

1. Menoilmoituksiin on sisällyttävä kunkin toimintalinjan ja kunkin tavoitteen osalta tuensajien toimia toteuttaessaan maksamien tukikelpoisten menojen kokonaismäärä ja vastaava julkinen rahoitusosuus, joka on maksettu tai maksetaan tuensajille julkista rahoitusosuutta koskevien ehtojen mukaisesti. Tuensajien maksamat menot on näytettävä toteen kuitattujen laskujen tai vastaavien luotettavien kirjanpitositteiden avulla. Niiden toimien osalta, joista tuensajalle ei ole aiheutunut menoja, todentamisviranomaisen todentamat ja komissiolle toimitetut menot muodostavat tuensajalle maksetun julkisen tuen.

2. Edellä 76 artiklan 2 kohdassa ja 77 artiklan b alakohdassa tarkoitetuissa menoilmoituksissa on tuotava esiin myös tuensajille maksetun tai maksettavan yhteisön tuen kokonaismäärä.

79 artikla

Ennakkomaksujen ja välimaksujen yhteismäärä

1. Ennakkomaksujen ja välimaksujen yhteismäärä saa olla enintään 95 prosenttia toimintaohjelmalle kalatalousrahastosta myönnetystä tuesta.

2. Kun tämä enimmäismäärä saavutetaan, todentamisviranomaisen on edelleen toimitettava komissiolle kaikki 31 päivänä joulukuuta vuonna n todennetut menoilmoitukset sekä kalatalousrahaston vuoden aikana takaisin perimät määrät viimeistään vuoden n + 1 helmikuun loppuun mennessä.

80 artikla

Tuensajille maksettavien maksujen täysimääräisyys

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että maksujen suorittamisesta vastaavat elimet varmistavat, että tuensajat saavat julkisen tuen kokonaisuudessaan niin pian kuin mahdollista ja täysimääräisenä. Siitä ei saa vähentää tai pidättää mitään määriä, eikä siitä saa periä mitään erityismaksuja tai muita vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät tuensajille maksettavia määriä.

3 jakso

Ennakkomaksut

81 artikla

Maksaminen

1. Kun komissio on tehnyt päätöksen toimintaohjelmalle myönnettävästä kalatalousrahaston tuesta, se maksaa jäsenvaltion nimeämälle elimelle yhden ainoan ennakkomaksun kaudeksi 2007–2013. Ennakkomaksun määrä on seitsemän prosenttia kalatalousrahastosta toimintaohjelmalle myönnettävästä tuesta. Se voidaan jakaa kahdelle varainhoitovuodelle kalatalousrahastossa käytettävissä olevien määrärahojen mukaisesti.

2. Jäsenvaltion nimeämän elimen on maksettava komissiolle takaisin ennakkomaksuna maksettu määrä kokonaisuudessaan, jollei toimintaohjelmaa koskevaa maksupyyntöä ole lähetetty 24 kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona komissio maksoi ennakkomaksun ensimmäisen erän.

3. Ennakkomaksusta kertyvät korot on kirjattava toimintaohjelmaan; niitä pidetään kansalliseksi julkiseksi rahoitusosuudeksi katsottavina jäsenvaltion varoina, ja ne on ilmoitettava komissiolle toimintaohjelman lopullisen päättämisen yhteydessä.

4. Ennakkomaksuna maksettu määrä on poistettava kokonaisuudessaan komission tileistä, kun toimintaohjelma suljetaan tämän asetuksen 86 artiklan mukaisesti.

4 jakso

Välimaksut

82 artikla

Välimaksut

Toimintaohjelman osalta suoritetaan välimaksuja. Ensimmäinen välimaksu suoritetaan 71 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti.

83 artikla

Maksupyyntöjen hyväksyttävyyys

1. Kunkin komission suorittaman välimaksu suorittaminen edellyttää seuraavien ehtojen täyttymistä:

- a) komissiolle on lähetetty maksupyynnö ja menoilmoitus 78 artiklan mukaisesti;
- b) komissio ei ole maksanut kalatalousrahastosta myönnettävää tukea millekään toimintalinjalle eikä millekään tavoitteelle koko kaudella rahoitus suunnitelmassa asetettua enimmäismäärää enempää;
- c) hallintoviranomainen on lähettänyt komissiolle viimeisimmän vuosittaisen täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen 67 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti;
- d) komissio ei ole antanut sen toimen tai niiden toimien osalta, joista meno on ilmoitettu kyseessä olevassa maksupyynnössä, perustamissopimuksen 226 artiklassa tarkoitettua rikkomista koskevaa lausuntoa perusteluineen.

2. Jos yksi tai useampi 1 kohdassa tarkoitetuista ehdoista ei täyty, komissio ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle ja todentamisviranomaiselle yhden kuukauden kuluessa, jotta tarvittavat toimet tilanteen korjaamiseksi voidaan toteuttaa.

84 artikla

Maksatusmenettely

1. Todentamisviranomaisen on huolehdittava siitä, että toimintaohjelmien välimaksuja koskevat pyynnöt kootaan yhteen ja lähetetään komissiolle vuosittain kolmessa erässä, jos se on mahdollista. Jotta komissio voisi suorittaa maksun kuluvana vuonna, maksupyynnö on toimitettava viimeistään 31 päivänä lokakuuta.

2. Komissio suorittaa välimaksun käytettävissä olevien varojen rajoissa ja edellyttäen, ettei maksuja koskevaa määräajan kulumista tai maksatusta ole keskeytetty 88 tai 89 artiklan mukaisesti, kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona 83 artiklassa tarkoitettui ehdot täyttävä maksatuspyynnö on kirjattu komissiossa.

5 jakso

Loppuerä ja ohjelman päättäminen

85 artikla

Osittainen päättäminen

1. Toimintaohjelman osittainen päättäminen voidaan tehdä jäsenvaltion valitsemina ajankohtina.

Osittaisen päättämiseen on liitettävä toimiin, jotka on saatettu loppuun edellisen vuoden 31 päivänä joulukuuta päättyvällä kaudella. Tätä asetusta sovellettaessa toimi katsotaan loppuun saatetuksi, jos siihen sisältyvät toiminnot on tosiasiallisesti suoritettu ja jos kaikki siihen liittyvät tuensajien menot ja vastaava julkinen rahoitusosuus on maksettu.

2. Osittainen päättäminen tehdään sillä edellytyksellä, että jäsenvaltio lähettää komissiolle seuraavat asiakirjat viimeistään kyseessä olevan vuoden joulukuun 31 päivänä:

- a) edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin liittyvä menoilmoitus;
- b) edellä 61 artiklan 1 kohdan e alakohdan iii alakohdan mukainen ilmoitus ohjelman osittaisesta päättämisestä.

3. Osittaisen päättämiseen liittyviä toimia koskevat 96 ja 97 artiklan mukaiset rahoitusoikaisut ovat nettomääräisiä oikaisuja.

86 artikla

Loppumaksun maksamista koskevat ehdot

1. Komissio maksaa loppumaksun edellyttäen, että

- a) jäsenvaltio on lähettänyt 31 päivään maaliskuuta 2017 mennessä maksupyynnön, joka sisältää seuraavat asiakirjat:
 - i) loppumaksua koskeva maksupyynnö ja 78 artiklan mukainen menoilmoitus;

ii) toimintaohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus, johon sisältyvät 67 artiklassa säädetyt tiedot;

iii) edellä 61 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukainen ilmoitus ohjelman päättämisestä;

ja

b) komissio ei ole antanut sen toimen tai niiden toimien osalta, joista meno on ilmoitettu kyseessä olevassa maksatuspyynnössä, perustamissopimuksen 226 artiklassa tarkoitettua rikkomista koskevaa lausuntoa perusteluineen.

2. Jos jotakin 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa ei lähetetä komissiolle, loppumaksua koskeva sitoumus vapautetaan ilman eri toimenpiteitä 90 artiklan mukaisesti.

3. Komissio antaa jäsenvaltiolle tiedoksi lausuntonsa 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettua, ohjelman päättämistä koskevan ilmoituksen sisällöstä viiden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta. Päättämistä koskeva ilmoitus katsotaan hyväksytyksi, jos komissio ei esitä huomautuksia viiden kuukauden kuluessa.

4. Komissio maksaa loppumaksun käytettävissä olevien varojen rajoissa viimeistään 45 päivän kuluttua päivästä, joka on seuraavista päivistä myöhäisempi:

a) päivä, jona se hyväksyy loppukertomuksen 67 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

b) päivä, jona se hyväksyy 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettua ohjelman päättämistä koskevan ilmoituksen.

5. Talousarviositoumuksen loppumaksu vapautetaan kahden toista kuukauden kuluttua maksamisesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 kohdan soveltamista.

Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille toimintaohjelman päättämisajankohdan kahden kuukauden kuluessa.

6. Komission tai Euroopan tilintarkastustuomioistuimen suorittamien tarkastusten tuloksista riippumatta komission maksama toimintaohjelman rahoituksen loppumaksua voidaan muuttaa yhdeksän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona se on maksettu, tai jos loppumaksu on negatiivinen ja jäsenvaltion on korvattava se, yhdeksän kuukauden kuluessa päivästä, jona veloitussilmoitus annettiin. Loppumaksun muuttaminen ei vaikuta 5 kohdan mukaisesti ilmoitettuun toimintaohjelman lopullisen päättämisen ajankohtaan.

87 artikla

Asiakirjojen saatavuus

1. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että kaikki asianomaisen toimintaohjelman menoja ja tarkastuksia koskevat tositteet ovat komission ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen saatavilla

a) kolmen vuoden ajan toimintaohjelman päättämisen jälkeen;

b) sitä vuotta, jona ohjelma suljettiin osittain, seuraavien kolmen vuoden ajan, kun kyse on 2 kohdassa tarkoitetuista menoista ja toimien tarkastuksia koskevista asiakirjoista.

Näiden määräaikojen kulumisen keskeyty, jos pannan vireille asiaa koskeva oikeudellinen menettely, tai komission asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä.

2. Hallintoviranomaisen on annettava pyynnöstä komission käyttöön luettelo loppuun saatetuista toimista, jotka on 85 artiklan nojalla päätetty osittain.

3. Asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäisinä tai oikeaksi todistettuina jäljennöksinä yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä.

6 jakso

Maksujen määräajan kulumisen keskeyttäminen ja maksatuksen keskeytys

88 artikla

Maksujen määräajan kulumisen keskeyttäminen

1. Asetuksessa (EY, Euratom) N:o 1605/2002 tarkoitettu valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä voi keskeyttää maksujen määräajan kulumisen enintään kuudella kuukauden ajaksi, jos

a) kansallisen tai yhteisön tarkastuselimen kertomus sisältää näyttöä, joka viittaa huomattaviin puutteisiin hallinto- ja valvontajärjestelmien toiminnassa;

tai

b) valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on tehtävä lisäselvityksiä saatuaan tietoonsa tietoja, joiden perusteella hän epäilee, että todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu.

2. Jäsenvaltiolle ja todentamisviranomaiselle on ilmoitettava keskeytyksen syistä viipymättä. Keskeytyminen päättyy heti, kun jäsenvaltio on toteuttanut tarvittavat toimenpiteet.

89 artikla

Maksatuksen keskeytys

1. Komissio voi keskeyttää välimaksut toimintalinjojen tai toimintaohjelman tasolla kokonaan tai osittain, jos

a) toimintaohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka vaikuttaa maksujen todentamismenettelyn luotettavuuteen ja jonka osalta ei ole toteutettu oikaisutoimenpiteitä;

tai

b) todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu;

tai

c) jäsenvaltio on vakavasti rikkonut sille 70 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita.

2. Komissio voi päättää keskeyttää välimaksut kokonaan tai osittain sen jälkeen, kun se on antanut jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksensa kahden kuukauden määräajassa.

3. Komissio lopettaa kaikkia välimaksuja tai niiden osaa koskevan keskeytyksen, kun jäsenvaltio on toteuttanut keskeytyksen lopettamiseksi tarvittavat toimenpiteet. Jos jäsenvaltio ei ole toteuttanut vaadittuja toimenpiteitä, komissio voi tehdä päätöksen peruuttaa kyseiselle toimintaohjelmalle annettava yhteisön tuki kokonaan tai osittain 97 artiklan mukaisesti.

7 jakso

Talousarviositoumusten vapauttaminen ilman eri toimenpiteitä

90 artikla

Periaatteet

1. Komissio vapauttaa ilman eri toimenpiteitä kaikki sellaiset toimintaohjelman talousarviositoumukset, joita ei ole käytetty ennakkomaksujen tai välimaksujen maksamiseen tai joiden osalta ei ole toimitettu maksupyyntöä 83 artiklan mukaisesti toimintaohjelmaa koskevan yhteisön talousarviositoumuksen antamisvuotta seuraavan toisen vuoden 31 päivään joulukuuta mennessä.

2. Talousarviositoumuksen vielä 31 päivänä joulukuuta 2015 avoinna oleva osa vapautetaan ilman eri toimenpiteitä, jolle komissio ei ole saanut sitä koskevaa hyväksyttävää maksupyyntöä 31 päivään maaliskuuta 2017 mennessä.

3. Jos tämä asetus tulee voimaan 1 päivän tammikuuta 2007 jälkeen, määräaika, jonka jälkeen 1 kohdassa tarkoitettu talousarviositoumuksen vapauttaminen ilman eri toimenpiteitä voidaan tehdä, jatketaan ensimmäisen talousarviositoumuksen osalta 1 päivän tammikuuta 2007 ja ensimmäisen talousarviositoumuksen antamispäivän välisten kuukausien määrällä.

91 artikla

Talousarviositoumusten vapauttamiselle säädettyjä määräaikoja koskevat poikkeukset

Jos komission on tarpeen tehdä toimintaohjelman hyväksymispäätöksen jälkeen päätös tuen tai tukijärjestelmän sallimiseksi, määräaika talousarviositoumuksen vapauttamiselle ilman eri toimenpiteitä alkaa päivästä, jona tämä myöhempi päätös tehdään. Kyseiset määrät vahvistetaan jäsenvaltion toimittaman aikataulun perusteella.

92 artikla

Määräaikojen kulumisen keskeytyminen oikeudellisten menettelyiden ja hallinnollisten muutoksenhakujen johdosta

Talousarviositoumuksen vapauttamiseen ilman eri toimenpiteitä liittyvää mahdollista määrää vähennetään määrällä, joita todentamisviranomaisen ei ole voinut ilmoittaa komissiolle siitä syystä, että toimenpiteet on tilapäisesti keskeytetty sellaisen oikeudellisen menettelyn tai hallinnollisen muutoksenhaun vuoksi, jolla on lykkäävä vaikutus, edellyttäen että jäsenvaltio lähettää komissiolle asiasta perustellun selvityksen 90 artiklassa säädettyä talousarviositoumusvuotta seuraavan toisen vuoden 31 päivään joulukuuta mennessä.

Talousarviositoumusten vielä 31 päivänä joulukuuta 2015 avoinna olevan osan osalta 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua määräajan kulumisen keskeytetään samojen ehtojen mukaisesti kyseisiin toimiin liittyvän määrän osalta.

Edellä mainittua vähennystä voidaan pyytää kerran, jos kun keskeytyminen on kestänyt enimmillään yhden vuoden, tai useita kertoja sen mukaan, montako vuotta on kulunut toimen täytäntöönpanon keskeyttäneen oikeudellisen tai hallinnollisen päätöksen ja lopullisen oikeudellisen tai hallinnollisen päätöksen välillä.

93 artikla

8 jakso

Poikkeukset talousarviositoumusten vapauttamiseen ilman eri toimenpiteitä**Euron käyttö**

Seuraavia osia ei oteta huomioon laskettaessa talousarviositoumusten vapauttamista ilman eri toimenpiteitä:

95 artikla

Euron käyttö

- a) sitä osaa talousarviositoumuksesta, josta on tehty maksupyyntö, mutta jonka maksamisen komissio on lykännyt tai keskeyttänyt väliaikaisesti 90 artiklassa tarkoitettua talousarviositoumusvuotta seuraavan toisen vuoden 31 päivänä joulukuuta ja 88 ja 89 artiklan mukaisesti. Kun lykkäämiseen tai keskeyttämiseen johtanut ongelma on ratkaistu, ilman eri toimenpiteitä toteutettavaa vapauttamista koskevaa sääntöä sovelletaan kyseessä olevaan talousarviositoumuksen osaan;
- b) sitä osaa talousarviositoumuksesta, josta on tehty maksupyyntö, mutta jonka maksamista on rajoittanut erityisesti talousarviomäärärahojen puute;
- c) sitä osaa talousarviositoumuksesta, josta ei ole ollut mahdollista esittää hyväksyttävää maksupyyntöä toimintaohjelman täytäntöönpanoa vakavasti vaikeuttaneen ylivoimaisen esteen vuoksi. Ylivoimaiseen esteeseen vetoavien kansallisten viranomaisten on osoitettava sen välittömät seuraukset koko toimintaohjelman tai sen osan täytäntöönpanolle.

1. Jäsenvaltion toimittamassa toimintaohjelmassa, todenneissa menoilmoituksissa, maksupyynnöissä ja täytäntöönpanoa koskevissa vuosi- ja loppukertomuksissa mainitut menot on ilmoitettava euroina.

2. Toimintaohjelmia, komission talousarviositoumuksia ja maksuja koskevat komission päätökset tehdään euromääräisinä ja ne maksetaan euroina.

3. Jäsenvaltioiden, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa valuuttanaan maksupyynnön antopäivään mennessä, on muunnettava kansallisena valuuttana aiheutuneet menojen määrät euroiksi.

Määrä muunnetaan euroiksi käyttämällä komission kuukausittaista kirjanpitokurssia siltä kuukaudesta, jona meno merkittiin kyseisen toimintaohjelman todentamisviranomaisen kirjanpitoon. Komissio julkaisee tämän kurssin sähköisesti kuukausittain.

4. Kun eurosta tulee jäsenvaltion valuutta, edellisessä kohdassa esitettyä muuntomenettelyä on sovellettava edelleen kaikkiin menoihin, jotka todentamisviranomaisen on merkinnyt kirjanpitoon ennen kansallisen valuutan ja euron välisen kiinteän muuntokurssin voimaantulopäivää.

94 artikla

Menettely

1. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle ja asianomaisille viranomaisille hyvissä ajoin aina, kun on olemassa mahdollisuus, että sovelletaan 90 artiklassa säädettyä talousarviositoumuksen vapauttamista ilman eri toimenpiteitä.

2. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle ja asianomaisille viranomaisille tuen määrän, jota talousarviositoumuksen vapauttaminen ilman eri toimenpiteitä sen hallussa olevien tietojen perusteella koskee.

3. Jäsenvaltiolla on tämän ilmoituksen saatuaan kaksi kuukautta aikaa hyväksyä määrä tai esittää huomautuksensa. Komissio toteuttaa talousarviositoumuksen vapauttamisen ilman eri toimenpiteitä viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua 90 artiklassa tarkoitettua määräajasta.

4. Kalatalousrahaston tukea toimintaohjelmalle vähennetään kyseessä olevan vuoden osalta ilman eri toimenpiteitä vapautetun talousarviositoumuksen määrällä. Jäsenvaltion on laadittava kahden kuukauden kuluessa vapautuspäivästä tarkistettu rahoitussuunnitelma, jossa vähennetty tuen määrä jaetaan toimintaohjelman yhden tai useamman toimintalinjan kesken. Jos suunnitelmaa ei laadita, komissio toimii suhteellisen vähennyksen kullekin toimintalinjalle myönnettyistä määristä.

II LUKU

Rahoitusoikaisut

1 jakso

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

96 artikla

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

1. Jäsenvaltiolla on ensisijainen vastuu tutkia sääntöjenvastaisuudet ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, kun ne toteavat toimien tai toimintaohjelman täytäntöönpano- tai valvontaedellytysten luonteeseen vaikuttavia merkittäviä muutoksia, sekä tehdä tarvittavat rahoitusoikaisut.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä toimissa tai toimintaohjelmissa havaittuihin yksittäisiin tai järjestelmällisiin sääntöjenvastaisuuksiin liittyvät vaadittavat rahoitusoikaisut. Jäsenvaltioiden tekemät oikaisut koskevat toimintaohjelman julkisen rahoitusosuuden peruuttamista kokonaan tai osittain. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon sääntöjenvastaisuuksien luonne ja vakavuus sekä niistä kalatalousrahastolle aiheutunut tappio.

Jäsenvaltio voi käyttää tällä tavalla vapautuneet kalatalousrahaston varat uudelleen toimintaohjelmaan 31 päivään joulukuuta 2015 saakka, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

3. Rahoitusosuutta, joka on peruutettu 2 kohdan mukaisesti, ei saa käyttää uudelleen oikaisun kohteena olleeseen yhteen tai useampaan toimeen eikä, jos rahoitusoikaisu liittyy järjestelmälliseen sääntöjenvastaisuuteen, osuutta saa käyttää sellaisiin koko toimintalinjaa tai sen osaa koskeviin olemassa oleviin toimiin, joiden osalta järjestelmällinen sääntöjenvastaisuus on tapahtunut.

4. Kun on kyse järjestelmällisestä sääntöjenvastaisuudesta, jäsenvaltion on laajennettava tutkimuksiaan siten, että ne kattavat kaikki toimet, joihin ne ovat voineet vaikuttaa.

2 jakso

Komission tekemät rahoitusoikaisut

97 artikla

Oikaisujen perusteet

1. Komissio voi tehdä rahoitusoikaisuja peruuttamalla toimintaohjelmalle myönnetyn yhteisön rahoitusosuuden kokonaan tai osittain, jos se tarvittavan tutkimuksen jälkeen päätyy siihen, että

- a) ohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka on vaarantanut ohjelmalle jo maksetun yhteisön rahoitusosuuden;
- b) todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot ovat sääntöjenvastaisia, eikä jäsenvaltio ole oikaisut niitä ennen tässä kohdassa tarkoitettua oikaisumenettelyn aloittamista;
- c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt 96 artiklan mukaisia velvoitteita ennen tässä kohdassa tarkoitettua oikaisumenettelyn aloittamista.

2. Komissio perustaa rahoitusoikaisunsa havaittuihin yksittäisiin sääntöjenvastaisuuksiin ja ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuksien järjestelmällisyyden päättäessään, onko sovellettava kiinteämääräistä vai ekstrapoloitua oikaisua.

3. Oikaisun määrää päättäessään komissio ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden luonteen ja vakavuuden samoin kuin toimintaohjelmassa havaittujen puutteiden laajuuden ja niistä aiheutuvat taloudelliset vaikutukset.

4. Kun komissio perustaa kantansa muiden kuin omien yksiköidensä tilintarkastajien toteamiin seikkoihin, se tekee omat johdopäätöksensä niiden varainhoidollisista seurauksista tarkasteltuaan asianomaisen jäsenvaltion 96 artiklan 2 kohdan mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä, 70 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimitettuja tietoja ja jäsenvaltioiden mahdollisesti antamia vastineita.

98 artikla

Menettely

1. Ennen rahoitusoikaisua koskevan päätöksen tekemistä komissio aloittaa menettelyn ilmoittamalla jäsenvaltiolle alustavat päätelmänsä ja pyytämällä jäsenvaltiota toimittamaan huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa.

Kun komissio ehdottaa ekstrapolaatioon perustuvaa tai kiinteämääräistä rahoitusoikaisua, jäsenvaltiolle annetaan mahdollisuus kyseisiä aineistoja tutkimalla osoittaa, että sääntöjenvastaisuus ei tosiasiaa ole ollut niin laaja kuin komissio on arvioinut. Sovittuaan asiasta komission kanssa jäsenvaltio voi rajoittaa tämän tutkimuksen laajuutta aiheelliseen aineiston osaan tai otokseen. Aineistojen tutkimiseen varattu aika saa asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta olla enintään toiset kaksi kuukautta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kahden kuukauden määräajan jälkeen.

2. Komissio ottaa huomioon kaikki jäsenvaltion 1 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa toimittamat todisteet.

3. Jos jäsenvaltio ei hyväksy komission alustavia päätelmiä, komissio kutsuu jäsenvaltion kuulemiseen, jossa molemmat osapuolet pyrkivät kumppanuuteen perustuvan yhteistyön avulla pääsemään sopuun huomautuksista ja niistä tehtävistä päätelmistä.

4. Jos sopimukseen päästään, jäsenvaltio voi käyttää kyseiset kalatalousrahaston varat uudelleen 96 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

5. Jos sopimukseen ei päästä, komissio tekee päätöksen lopullisesta rahoitusoikaisusta kuuden kuukauden kuluessa kuulemisesta ottaen huomioon kaikki menettelyn kuluessa toimitetut tiedot ja huomautukset. Jos kuulemista ei järjestetä, kuuden kuukauden määräaika alkaa kahden kuukauden kuluttua päivästä, jona komission lähettämä kutsukirje on päivätty.

99 artikla

Jäsenvaltioiden velvoitteet

Komission tekemä rahoitusoikaisu ei vaikuta jäsenvaltion velvoitteeseen periä varat takaisin 96 artiklan 2 kohdan mukaisesti eikä jäsenvaltion velvoitteeseen periä valtiontuet takaisin perustamissopimuksen 87 artiklan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽¹⁾ 14 artiklan mukaisesti.

III LUKU

Takaisinmaksut

100 artikla

Takaisinmaksut

1. Kaikki Euroopan unionin yleiseen talousarvioon takaisin maksettavat määrät on suoritettava asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 72 artiklan mukaisesti laaditussa perintämääräyksessä vahvistettuun määräpäivään mennessä. Tämä määräpäivä on määräyksen antamista seuraavan toisen kuukauden viimeinen päivä.

2. Takaisinmaksun viivästyminen johtaa viivästyskorkoon, joka lasketaan määräpäivästä tosiasialliseen maksupäivään. Viivästyskoron korkokanta on puolitoista prosenttia korkeampi kuin korkokanta, jota Euroopan keskuspankki soveltaa pääasiallisiin jälleenrahoitustoimiinsa sen kuukauden ensimmäisenä työpäivänä, jonka kohdalle määräpäivä sattuu.

IX OSASTO

KOMITEA

101 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa Euroopan kalatalousrahastokomitea, jäljempänä ”komitea”.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa.

⁽¹⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla. (Asetuksen (EY) N:o 659/1999 nimi on tarkistettu siten, että siinä otetaan huomioon Amsterdamin sopimuksen 12 artiklan mukainen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen artiklojen uudelleennumerointi; alun perin nimessä oli viittaus perustamissopimuksen 93 artiklaan.)

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

102 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 101 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

X OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

103 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tämä asetus ei estä jatkamasta tai muuttamasta komission neuvoston asetusten (ETY) N:o 4028/86 ⁽²⁾, (EY) N:o 3699/93 ⁽³⁾, (EY) N:o 2468/98 ⁽⁴⁾ ja (EY) N:o 2792/1999 ⁽⁵⁾ tai muun kyseiseen tukitoimeen 31 päivänä joulukuuta 2006 sovellettavan lain-säädännön perusteella hyväksymää tukitoimea, sen peruuttaminen kokonaan tai osittain mukaan luettuna; näin ollen kyseisiä säädöksiä sovelletaan tähän tukitoimeen sen päättämiseen asti.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 4028/86, annettu 18 päivänä joulukuuta 1986, yhteisön toimenpiteistä kalastus- ja vesiviljelyalan rakenteiden parantamiseksi ja mukauttamiseksi (EYVL L 376, 31.12.1986, s. 7). Asetus on kumottu asetuksella (ETY) N:o 2080/93 (EYVL L 193, 31.7.1993, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 3699/93, annettu 21 päivänä joulukuuta 1993, yhteisön kalastus- ja vesiviljelyalaa sekä niiden tuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä koskevien rakenteellisten tukitoimenpiteiden perusteista ja edellytyksistä (EYVL L 346, 31.12.1993, s. 1). Asetus on kumottu asetuksella (EY) N:o 2468/98 (EYVL L 312, 20.11.1998, s. 19).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2468/98, annettu 3 päivänä marraskuuta 1998, yhteisön kalastus- ja vesiviljelyalaa sekä niiden tuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä koskevien rakenteellisten tukitoimenpiteiden perusteista ja edellytyksistä. Asetus on kumottu asetuksella (EY) N:o 2792/1999 (EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10).

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2792/1999, annettu 17 päivänä joulukuuta 1999, kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 485/2005 (EUVL L 81, 30.3.2005, s. 1).

2. Poiketen siitä, mitä rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ⁽¹⁾ 31 artiklan 2 kohdassa, 32 artiklan 4 kohdassa ja 37 artiklan 1 kohdassa säädetään, komissio vapauttaa ilman eri toimenpiteitä viimeistään kuuden kuukauden kuluttua jäljempänä asetetusta määräajasta ne 1 päivän tammikuuta 2000 ja 31 päivän joulukuuta 2006 välisenä aikana hyväksymäänsä, kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1263/1999 ⁽²⁾ perustetun kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen yhteisrahoittamaan tukeen osoitetut varat, joiden osalta tosiasiallisesti maksettuja menoja koskevaa todennettua ilmoitusta, lopullista täytäntöönpanokertomusta, joka sisältää myös komission asetuksen (EY) N:o 366/2001 ⁽³⁾ 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun edistymistä koskevan kertomuksen, ja asetuksen (EY) N:o 1260/1999 38 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettua lausumaa ei ole lähetetty komissiolle 15 kuukauden kuluessa kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen rahoitusosuuden myöntämistä koskevassa päätöksessä vahvistetusta menojen viimeisestä tukikelpoisuuspäivästä; aiheuttomasti maksetut määrät on maksettava takaisin.

3. Jos on tarpeen toteuttaa erityistoimenpiteitä, jotta voidaan helpottaa siirtymistä nykyisestä järjestelmästä tällä asetuksella perustettuun järjestelmään, tällaiset toimenpiteet on toteutettava 101 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä heinäkuuta 2006.

Tällaisia toimenpiteitä toteutetaan erityisesti komission kaudelle 2000–2006 hyväksymän yhteisön nykyisen tuen yhdentämiseksi tässä asetuksessa säädettyyn kalatalousrahaston tukeen.

104 artikla

Aiempien asetusten kumoaminen

1. Kumotaan asetukset (EY) N:o 1263/1999 ja (EY) N:o 2792/1999 1 päivästä tammikuuta 2007, sanotun kuitenkin rajoittamatta 103 artiklan 1 kohdan säännösten soveltamista.

2. Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

105 artikla

Uudelleentarkastelu

Neuvosto tarkastelee tätä asetusta uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 perustamissopimuksen 37 artiklan mukaisesti.

106 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. TUOMIOJA

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 173/2005 (EUVL L 29, 2.2.2005, s. 3).

⁽²⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 54.

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 366/2001, annettu 22 päivänä helmikuuta 2001, neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2792/1999 määritettyjen toimien täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 55, 24.2.2001, s. 3).

LIITE I

Euroopan kalatalousrahaston maksusitoumusmäärärahojen 12 artiklassa tarkoitettu vuosittainen jakautuminen vuoden 2004 hintoina on seuraava:

(euroa)

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
538 501 708	544 387 564	551 260 557	551 264 533	552 866 449	554 350 809	556 368 380

LIITE II

Tuen intensiteetti

- a) Kaikissa IV osastossa tarkoitetuissa toimenpiteissä toimelle myönnettävän julkisen rahoituksen (A) ja tarvittaessa yksityisten tuensaajien antaman rahoituksen (B) rajat on ilmoitettu alla olevassa taulukossa prosenttilukuna kaikista tukikelpoisista menoista, joka on A + B.

Toimet kuuluvat tähän ryhmään alla olevassa taulukossa seuraavasti:

	Ryhmä 1	Ryhmä 2	Ryhmä 3	Ryhmä 4
Lähentymistavoitealueet ja Kreikan syrjäiset saaristoalueet	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (*) (**)	A ≤ 80 % B ≥ 20 %	A ≤ 60 % B ≥ 40 % (***)
Muut kuin lähentymistavoitealueet	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (*) (**)	A ≤ 60 % B ≥ 40 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (***)
Syrjäisimmät alueet	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 50 % B ≥ 50 % (*) (**)	A ≤ 80 % B ≥ 20 %	A ≤ 75 % B ≥ 25 %

(*) 25 artiklan 3 kohdassa säädettyjen toimien osalta B-tyypin rahoituksen tasoja lisätään ryhmän 2 osalta 20 prosenttiyksiköllä. A-tyypin rahoituksen tasoja alennetaan tätä vastaavasti.

(**) 26 artiklan 2 kohdassa (pienimuotoisessa rannikkokalastuksessa toimiviin aluksiin tehtävät 25 artiklan mukaiset investoinnit) säädettyjen toimien osalta B-tyypin rahoituksen tasoja voidaan alentaa ryhmän 2 osalta 20 prosenttiyksiköllä. A-tyypin rahoituksen tasoja nostetaan tätä vastaavasti.

(***) Kun kyseessä ovat 29 ja 35 artiklassa tarkoitettut toimet, joita toteuttavat yritykset, jotka eivät kuulu 3 artiklan f alakohdan määritelmän soveltamisalaan ja joilla on alle 750 työntekijää tai joiden liikevaihto on alle 200 miljoonaa euroa, B-tyypin rahoituksen tasoja lisätään niiden alueiden osalta, joihin sovelletaan lähentymistavoitetta, lukuun ottamatta Kreikan syrjäisiä saaristoalueita, 30 prosenttiyksiköllä ja niiden alueiden osalta, joihin ei sovelleta lähentymistavoitetta, 20 prosenttiyksiköllä.

Ryhmä 1

Seuraavissa artikloissa säädetty toimet: 23 artikla (julkinen tuki kalastustoiminnan pysyväle lopettamiselle), 24 artikla (julkinen tuki kalastustoiminnan väliaikaiselle lopettamiselle), 26 artiklan 3 kohta (sosioekonominen korvaus pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittaville kalastajille), 26 artiklan 4 kohta (palkkioiden maksaminen pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittaville kalastajille ja alusten omistajille), 27 artikla (laivaston mukauttamisen sosioekonominen korvaaminen), 30 artikla (vesiensuojelutoimenpiteet), 31 artikla (kansanterveyttä koskevat toimenpiteet), 32 artikla (eläinten terveyttä koskevat toimenpiteet), 33 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta (sisävesikalastuslaitoksiin tehtävät investoinnit), 33 artiklan 3 kohta (sisävesikalastuksessa toimivien alusten siirtäminen muuhun kuin kalastuskäyttöön), 37 artikla (kollektiiviset toimet), 38 artikla (vesieläimistön ja -kasviston suojelemiseksi ja kehittämiseksi tarkoitettut toimenpiteet), 39 artikla (kalasatamat), 40 artikla (menekin edistäminen ja uusien markkinoiden etsiminen), 41 artikla (kokeiluhankkeet), 42 artikla (kalastusalusten muuttaminen ja muuhun käyttöön siirtäminen), 44 artikla (tukikelpoiset toimenpiteet kalastusalueiden kestävästä kehitystä varten) ja 46 artikla (tekninen apu).

Ryhmä 2

Seuraavissa artikloissa säädetty toimet: 25 artiklan 1, 2, 6, 7 ja 8 kohta (aluksiin tehtävät investoinnit), 26 artiklan 2 kohta (pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittaviin aluksiin tehtävät 25 artiklan mukaiset investoinnit), 33 artiklan 2 kohdan toinen alakohta (sisävesikalastuksessa toimiviin aluksiin tehtävät investoinnit) ja 44 artikla (tukikelpoiset toimenpiteet kalastusalueiden kestävästä kehitystä varten).

(*) ja (**) kohtia soveltaen niissä tapauksissa, joissa kalatalousrahastosta myönnetään rahoitusta 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin toimiin pienimuotoisen rannikkokalastuksen hyväksi, B-tyypin rahoituksen tasot ryhmän 2 osalta ovat:

- niiden alueiden, joihin sovelletaan lähentymistavoitetta, Kreikan syrjäisten saaristoalueiden ja niiden alueiden, joihin ei sovelleta lähentymistavoitetta, osalta vähintään 60 prosenttiyksikköä (B ≥ 60 %),

ja

- syrjäisimpien alueiden osalta vähintään 50 prosenttiyksikköä (B ≥ 50 %).

Ryhmä 3

Seuraavissa artikloissa säädetty toimet: 37 artikla (kollektiiviset toimet), 38 artikla (vesieläimistön ja -kasviston suojelemiseksi ja kehittämiseksi tarkoitettut toimenpiteet), 39 artikla (kalasatamat), 41 artikla (kokeiluhankkeet) ja 44 artikla (tukikelpoiset toimenpiteet kalastusalueiden kestävästä kehitystä varten).

Ryhmä 4

Seuraavissa artikloissa säädetyt toimet: 29 artikla (vesiviljelyyn tehtäviä tuottavia investointeja koskevat toimenpiteet), 33 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta (sisävesikalastuslaitoksiin tehtävät investoinnit), 35 artikla (jalostamiseen ja kaupan pitämiseen liittyvät tukikelpoiset toimenpiteet), 40 artikla (menekin edistäminen ja uusien markkinoiden etsiminen) ja 44 artikla (tukikelpoiset toimenpiteet kalastusalueiden kestävästä kehitystä varten).

- b) Hallintoviranomainen määrittelee seuraavien toimien osalta, mihin ryhmään toimet kuuluvat:
- i) 37 artikla (kollektiiviset toimet), 38 artikla (vesieläimistön ja -kasviston suojelemiseksi ja kehittämiseksi tarkoitettujen toimenpiteet), 39 artikla (kalasatamat) ja 41 artikla (kokeiluhankkeet) (ryhmä 1 tai 3);
 - ii) 40 artikla (uusien markkinoiden etsiminen ja menekinedistämiskampanjat) ja 33 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta (sisävesikalastuslaitoksiin tehtävät investoinnit) (ryhmä 1 tai 4);
 - iii) 44 artikla (tukikelpoiset toimenpiteet kalastusalueiden kestävästä kehitystä varten) (ryhmä 1, 2, 3 tai 4).

Hallintoviranomainen määrittelee i, ii ja iii alakohdassa tarkoitettujen toimien seuraavien perusteiden pohjalta:

- toimen merkitys yhteisölle/yksilölle,
 - toimesta koitua etu yhteisölle/yksilölle (tuottajajärjestöt, kauppaa edustavat järjestöt),
 - toimen tulokset julkisia/yksityisessä omistuksessa ja valvonnassa,
 - julkisten elinten ja tutkimuslaitosten rahoitus.
-